

LIST IZHAJA OB SOBOTAH
Rokopisi se ne vračajo

V Rusiji so odkrili tajno zaroto, ki je imela namen usmrtiti Stalina. Voditelji so pobegnili v Berlin, od tam v Pariz, dokoder so potem odšli v London. Ko so pa zvedli, da jih ruska tajna policija zasleduje, so odšli na Irsko, kjer se je za njimi izgubila vsaka sled.

Argentinske vesti

VRNITEV MINISTRA DR. IZIDORJA CANKARJA

Z ladjo „Augustus“, ki je priplula v tukajšnje pristanišče pretekli ponedeljek kmalu po 9. uri, dasi je bil njen prihod napovedan šele za 10., sta se vrnila v Buenos Aires g. poslanik dr. Izidor Cankar in gospa. V pristanišču so pozdravili došlece zastopniki Jugoslovanskega Pripomočnega Društva, Jugoslovanskega Kluba, Sokola Dock-Sud-Boca, Jugoslovanske izseljenske zaščitne, Prosvete, Jugoslovanskega centralnega šolskega združenja, Jugoslovanskega prosvetnega in kulturnega društva, Tabora, zastopniki odborov in šolarjev dock-sudske in paternalne šole ter večja skupina članov kolonije, poleg osebja kralj. poslanstva z dotedanjim v. d. od-ravnika poslov, g. Špirom Zelaličem, na čelu.

Po prisrčnem pozdravljanju sta se g. dr. Cankar in gospa odpeljala na poslaništvo, kjer je g. minister še istega dne prevzel svoje posle.

V izjavah, ki jih je dal novinarjem v Montevideu in Buenos Airesu, je g. poslanik zagotovil, da pri naša najboljše vtise iz domovine, kjer vlada popoln red in se je tudi gospodarski položaj tako izboljšal, da je brezposelnost že popolnoma odpravljena.

VOLITVE V MENDOZI

Preteklo nedeljo so v pokrajini Mendoza volili guvernerja in podguvernerja. Zmagala je z veliko večino stranka nacionalnih demokratov, t. j. konservativcev, ki je dobila 59.848 glasov, dočim so jih našli radikaliom 3.617, delavski socialisti 3.063, socialisti pa 776. S takšno velikansko premočjo ni zmagala doslej v Mendози še nobena stranka.

Volilni odbor je v sredo končal s štetjem glasov ter proglasil Rodolfa Coromina-Seguro za guvernerja in Armanda Guevaro-Civita za

podguvernerja. Radikali in obe socialistični frakciji se pritožujejo, da so se vršile velike nerednosti in socialisti so celo zahtevali, da se volitve v celoti razveljavijo. Volilni odbor pa teh pritožb ni vpošteval in trdi, da opozicija ni prinesla tehtnih dokazov za svoje trditve.

SESTANEK DVEH PREDSEDNIKOV

V nedeljo zjutraj se odpelje z letalom v Paso de los Libres in Uruguayano, mesteci ki se nahajata general Agustín P. Justo, kjer se sestane s prvim mandatarjem sosedne braziljske republike, dr. Vargasom. Prisostvovala bosta položajni stebrov za mednarodni most, ki bo vezal obe državi. Čez most bo vodila šest metrov široka cesta, dvotirna železniška proga in poleg tega še poseben pločnik za pešce. Ob tej priliki se bodo vršile velike slavnosti, o katerih obširno poročajo tukajšnji in braziljski listi.

Naj še omenimo, da bo most stal pet milijonov pesov.

NEUSPELA POGAJANJA

Pogajanja za skupen nastop opozicijskih strank pri pridodnih volitvah za delno obnovitev poslanske zbornice in senata niso imela nobenega uspeha. Čeprav se vse te stranke pritožujejo, da nacionalni demokrati, ki imajo sedaj oblast v rokah, izrabljajo včasih na neustavne načine oblast, se pa vendar ne morejo zediniti ter ustvariti s tem predpogoj za morebitno volilno zmago, s katero bi konservativce izpodrinili.

Socialistična stranka, ki je dala pobudo za pogajanja, je že obupala, da bi njena prizadevanja prinesla uspeh ter je že določila svoje kandidate. Delavski socialisti, s svoje strani, delajo veliko propagando za prihodnje volitve, podprli pa bodo najbrž radikale, kakor so jih povodom predsedniških volitev.

NOVI PRISELJENCI

Kakor izkazuje statistika glavnega ravnateljstva za priseljevanje, je prišlo v Argentino v prvem in drugem razredu prekomorskih ladij, in sicer tekom prvih 11 mesecev preteklega leta: 12.532 Poljakov, 8.737 Italijanov, 4.666 Špancev, 2.513 Nemcev, 1.033 Portugalcov, 928 Švicarjev, 779 Čehoslovakov, 754 Jugoslovancev in 614 Angležev. Največ Airesu leta, ki bi se rodilo brez krvi, priseljencev je bilo torej v prete-

klem letu iz Poljske in skoro vsi so bili kolonisti; naselili so se večinoma v Chacu.

POMOČ SUHIM KRAJEM

Prva pošiljatev 1.950 zabojev živil in drugih potrebščin, ki so jih nabrali v Buenos Airesu ter poslali v pokrajino Santiago del Estero kot pomoč po suši prizadeetmu prebivalstvu, je sedaj že razdeljena med najpotrebnejše v okrajih Loreto, Choya, Frias in La Punta. Druga pošiljatev od 7.000 zabojev bo šla iz Buenos Airesa v Ponedeljek, tretja pa, od 1.900 zabojev, bo šla drugi teden v okraj Añatuya. Za prizadete je to velika pomoč. Upajo, da bo sedaj končno le začelo deževati in bodo ljudje prišli vsaj do zelenjave. V nedeljo so imeli v Santiagu del Estero že precej dežja, ki je osvežil zemljo, vendar pa ni še rešil položaja.

Tudi v druge kraje pošiljajo pomoč v živilih. Tako je šla večja pošiljatev v San Luis in sedaj pripravljajo novo za Ríojo.

V Chacu so imeli tudi precej dežja ter so se radi tega poljedelci obrnili na oblasti s prošnjo, naj jim nujno preskrbe seme za bombaž. Upajo, da bodo vendarle dobili nekoliko pridelka.

V Córdoba in San Luisu se je pa položaj v zadnjem tednu radi suše še poslabšal. Oblasti so ukazale ustaviti dobavljanje vode letošnjim krajem v cordobski okoličici, v San Luisu pa že več dni niti vode za najbolj nujne potrebe nimajo.

ŽRTVE PROMETA

Buenosaireški promet je tudi v preteklem letu zahteval mnogo žrtv. V času od 1. januarja do 31. decembra 1937 so razna vozila povzročila smrt 214 oseb, ranjenih pa je bilo v prometnih nesrečah 6.144 oseb. Toliko število mrtvih kolikor ono ranjenih sta v primeri z letom 1936 narasli za 18.

NOVOLETNI RANJENI

Tu v Argentini je že od nekdaj navada, da razni preveč navdušeni nespametneži praznujejo prihod novega leta s streljanjem iz revolverjev, spuščanjem raket in igranjem z drugimi razstrelivi. Dasi si policija prizadeva izstrebiti to nevarno navado, ga pa le ni v Buenos Airesu leta, ki bi se rodilo brez krvi. Tako je bilo tudi letos. Od strelav

iz revolverjev so bile ranjene štiri osebe, več drugih pa se je moralo zateči v bolnišnice zaradi opeklin in ran od raket in drugih razstrelil.

NEREŠENO VPRAŠANJE

Vprašanje pripadnosti otoka García v reki Uruguay, ki ga hočeta Argentina in Uruguay imeti vsaka zase, ni še rešeno. Med Buenos Airesom in Montevideom se vršijo pogajanja, ki sicer še niso privedla do uspeha, vendar pa diplomati obeh držav zagotavljajo, da se bo ta zadeva povoljno rešila. Čeprav nihče ne da rad onega, kar misli, da je njegovo, je pa le mnenje pametnih ljudi, da se Argentini in Uruguayu, ki imata dobre zemlje mnogo več nego je rabita za svoje prebivalstvo, nikakor ne izplača ustvarjati komplikacije zaradi otoka, ki nima nobene posebne vrednosti in ne važnosti za nobeno izmed obeh držav.

NESREČA NA DELU

Ko je Antonio Calabresi hotel odstraniti lesen obod pri cementnem stebru na stavbi v ul. Anchorena 250, kjer je delal, je izgubil ravnovesje ter je padel devet metrov globoko. Zadel je težke notranje poskodbe in prepeljali so ga brž v bolnišnico Ramos Mejía, kjer je pa kmalu preminul.

NEPREVIDEN ŠOFER: 18 DELAVCEV RANJENIH

V Godoy Cruzu, v Mendози, se je radi šoferjeve neprevidnosti prevrnil kamion, na katerem se je vozilo 18 delavcev. Vozilo se je tako temeljito prekuenilo, da so bliji vsi potniki ranjeni, nekateri več, drugi lažje. Šoferja so aretirali in se bo moral pred sodnikom zagovarjati, ker je tako neprevidno vozil.

SMRT POD VLAKOM

Lokomotiva vlaka argentinske centralne železnice je povzročila v ponedeljek, v bližini postaje Belgrano, neznanega moškega, ki je hotel čez tir. Bil je takoj mrtev.

DVE DEKLETI UTONILI

V kopališču Joekey kluba v Punta Lara pri La Plati so se v šredo kopali 17-letna Elena Lynch, 23-letna Mary Aguilar in mladenič N. Mendi. Dasi je bila voda visoka in menda niso znali plavati, so se precej oddaljili od brega. Kakor vse kaže, so jim iznenada zmajkala tla pod nogami, ker — kakor je znano — dno reke La Plata ni ravno, marveč v mnogih krajih ima vdolbine, ki so za neplavače in slabe plavače zelo nevarne; ljudje, ki so se nahajali v Joekey Clubu, so iznenada slišali klice na pomoč. Brž so hiteli

s čolnom na kraj nesreče ter izvlekli iz vode zgoraj omenjenega mladeniča, ki se je že potapljaj; peljali so ga na breg ter ga tam z umetnim dihanjem spravili spet k zavesti. Komaj je fant prišel k sebi, je brž vprašal po dekletih, ki sta bili z njim v vodi. Šele tedaj so člani kluba razumeli, da je nesreča mnogo večja nego so v prvem hipu mislili. In res: obe dekleti sta utonili. Po dolgem iskanju so našli njuni trupli. Vest o nesreči je naredila v La Plati globok vtis, ker sta bili deklici hčerki zelo znanih laplatskih družin.

KNJIGE MOHORJEVE DRUŽBE V CELJU

Udje lahko iste dobijo pri Lakner Franc, Warnes 2215, dpto. II, ali pa pri istem v Banco Germánico, L. N. Alem 150, to pa tako: Kdor je knjige naročil v banki, jih dobi tam, ostali pa na Paternalu. To zaradi tega, ker ni mogoče istih prenašati iz kraja v kraj.

Naročniki iz notranjosti jih prejmejo po pošti, prihodnji teden.

Vsak član družbe prejme letos 6 knjig. Naknadno priglašeni, katerih imena pa niso v seznamu v letošnjem koledarju, tudi dobijo knjige po adninski ceni, ki je veljavna za Ameriko.

MLADIKA, najboljša družinska mesečna revija, katere leto je poteklo, je potrebno obnoviti naročnino. Mladika stane s krojno prilogo \$ 10.— na leto. Brez priloge pa \$ 9. Naročila sprejema: Franc Lakner, Warnes 2215/II, Buenos Aires. Obenem sprejema tudi nove naročnike. Vprašajte tiste, ki so že naročeni, pa se boste prepričali, da so vsi zadovoljni z revijo "Mladiko". Letošnje leto obeta biti še boljše, kakor do sedaj.

OBJAVA KR. POSLANIŠTVA Charcas 1705 — Buenos Aires

Jugoslovansko kr. poslaništvo poziva sledeče izseljence, da se pri njem zglaste:

Ilja Požar;
Božič Konstantin, ki se je 2 leti javil iz Tandila.

Pavoković Tomo, ki se že pet let ni javil svojim doma.

Antun Čorak, roj. 1894. leta v mestu Hrtovci, ki se nahaja v Argentini od leta 1930.

Aleksij Vuksanović, doma iz Beograda. Iskani je po poklicu mehanik.

Če bi kdo od naših izseljencev vedel za naslov od katerega zgoraj imenovanih, je naprošen da ga sporoči poslaništvu.

Oda se v najem soba po zelo ugodni ceni. R. Lista 5543 (Devoto) Capital.

Služkinja dobi delo, pri dobri angleški družini z dobro plačo. Kliče na uredništvo tega lista.

EXPRESO "GORIZIA"

FRANC LOJK
Calle VILLARUEL 1476
U. T. 54 Darwin 5172 in 2094

Obiščite krojačnico UŠAJ

ki vam nudi v vsakem oziru najboljšo postrežbo

GARMENDIA 4947
Paternal, Bs. Aires

SAMO ZA VAS

smo napravili to krasno reorganizacijo, nad katero se divijo tisoči naših klientov

GOTOVOST — HITROST — NIZKE CENE

nudijo Vam:

NAŠE DENARNE POŠILJKE
NAŠA HRANILNICA
NAŠA PRODAJA LADIJSKIH LISTKOV
NAŠE RAZPOŠILJANJE IZSELJENISKE POŠTE

AKO STE VI ZADOVOLJNI

se mi veselimo, ker smo resnično Vaši prijatelji in smo zidali NAŠO NOVO PALAČO ravno radi Vaše udobnosti ko nas obiščete, da Vas postrežemo kakor zaslužite kot velik prijatelj naše banke.

PRIJAZNO VAS VABIMO

OBIŠČITE NAS — V VAŠO KORIST — DA VIDITE KAKO STREZEMO

SLOVENSKI ODDELEK

BANCO HOLANDES UNIDO

SUCURSAL BUENOS AIRES

CENTRALA: Bmé. Mitre 234;

PODRUŽNICA: Corrientes 300

Vesti iz organizacij

Petje in pevci

Na Silvestrovo smo zopet imeli priliko slišati naše lepe pesmi, ki so jih izvajali naši zbori, moški in mešani. Katera pesem je najbolj uga- jala, prepuščajmo posetnikom. Moj namen je povedati na tem me- stu nekaj drugega.

Kot pri nobeni stvari, tako tudi pri petju niso vsi ljudje enaki. Mno gi upravičeno smatrajo petje za ne- kaj več nego zgolj za zabavo. Po- sledica tega je, da so pri vajah zelo točni, pazljivi in skrbni ter pojejo naravnost iz duše in srea in je na- ravno, da tudi učinek pesmi na po- slušalce ne izostane. Škoda le, da se vsi pevci in pevke ne skušajo poglo- biti v petje. Zavedati bi se morali, da ima pesem velik pomen in vplvi na človeka. Kdor ljubi petje, pravi slovenski pregovor, ne more biti sla- bega srea. Kakor tudi nemški pre- govor pravi: Wo man singt, da lass dich nieder, denn böse Menschen haben keine Lieder. Vemo tudi, da je mnoge izseljence, ki so se bili od- tujili svojemu narodu, pesem spet priklicala nazaj.

Naj navedem par primerov silne požrtvovalnosti pevskega zborov v domovini; er vem, da zgledi bolj vlečejo nego besede!

Ravno te dni sem čital v ljubljanskih listih o sijajnem nastopu pev- skega zbora naših akademikov, fan- tov, ki obiskujejo visoke šole. Ne- verjetnih žrtev in mladeniškega og- nja je bilo treba, da so se priborili prvenstvo. Dokler so obiskovali vse- učilišče, so imeli prostore za vaje tam. Ko pa je bil zaključek šolske- ga leta, so se vrata univerze zaprla ter so si morali mladi pevci drugod iskati primernih prostorov, ali pa si morali mladi pevci drugod iskati primernih prostorov, ali pa pustiti, da zbor razpade. Prostori bi se brž dobili, če bi dijaki imeli denar, pa ga navadno nimajo. Vendar so od svoje revščine prispevali toliko, da so si najeli skromne prostore. Neka- teri, ki so živeli daleč zunaj na de- želi, so vkljub temu redno prihajali k pevske vaji ter prenočevali kar v parkih po klopek; srečen ti- sti, ki je imel v Ljubljani kakega prijatelja, da je prenočil pri njem. A njih žrtev je bila kronana z ve- likim uspehom. Kot že rečeno, je po- stal zbor eden od prvih v Jugosla- viji.

Naj navedem še drug primer, ki ga poznam iz idrijske okolice:

V neki vasi (pravzaprav vas niti bila ni, marveč raztresene kmet- ske hiše), so imeli pevske zbor, ki ga daleč naokoli ni bilo enakega, niti v Idriji ne. Smisel za petje med kmetjskimi fanti in dekleti je vzbudil fant-študent, doma s premožne kmetije. V nekaj letih, ko je pri- naja na počitnice, je izvežbal zbor da ga mu ni bilo para. In da je la- že dosegel uspeh, je izučil v glasbi dva svoja mlajša brata, da sta po- učevala v njegovi odsotnosti.

Pevske vaje so se vršile redno

dvakrat tedensko, pozimi in poleti, brez ozira na vreme. Kdor ve, ko- liko dela imajo kmetje poleti in ko- liko snega pade pozimi, bo razumel žrtev kmetjskih fantov in deklet.

Kolikorkrat, ko so drugi že sla- ko spali, trudni od dela, se je razli- la mehka melodija v tido noč... Za- peli so naši pevci, preden so se raz- šli. Kdor ni slišal petja, ki je tako sladko vabilo in božalo skozi noč- ni mir, je pazil da ni zamudil druge prilike. V očeh ljudstva so bili pev- ci nekaj več kot drugi. Vpliv pesmi se je poznal po vsej okolici, kajti pitja in vpitja po gostilnah je bilo vedno manj in če so bili v gostilni tudi pevci od zbora, se pa sploh n. drznili nihče od nepoklicanih "kru- liti" in kvariti razpoloženje. Vsaka prireditelj je bila naravnost mani- festacija in ljudje so se zbirali blizu in daleč. brez vsake časopisne ali druge reklame.

Poleti je bila lahka stvar, a po- zimi, ko je zapadel sneg do enega metra in čez ter je brila burja in delala velikanske zamete — v ti- stem vremenu ni šel nihče rad iz hiše, a naši pevci so šli. Navezali so si smuči in hajd v temno noč, sneg in metež! Če so jih po obrazu opla- zile veje dreves ali če je kdo v te- mi zadel v kako deblo, kaj za to! In tudi ko je bilo najslabše, ko je potegnilo južno vreme in je začel na sneg padati dež, da je nastala br- luzga, v kateri so odpovedale smuči in čevlji, so pevci in pevke tudi po taki brluzgi vendarle prifloskali k vaji. Sezuli so premočene čevlje ter jih razvrstili okrog peči, da se med vajami osušijo; medtem so bili fantje navadno kar bosi, dekleta pa so nataknille copate.

Navedena dva primera sta dovolj jasen dokaz, kako majhna se zdi resničnemu pevcu vsaka žrtev, če je v sreu prava ljubezen do petja in če je petje nekaj več nego zgolj zabava.

Tudi naši pevci in pevke si mo- rajo vzeti navedene primere za

vzglede. Marsikateremu se zdi zelo velika žrtev sesti v tramvaj, ali om- nibus, ki ga za deset ali dvajset cen- tavos pripelje prav od stanovanja pa do društva. In če malo rosi, če pritisne vročina ali mraz, že se ne- kateri boje, da jih bo konec, č gredo ven, če gredo k vaji.

Če hočemo tudi v tujini našo pe- sem dvigniti bolj in bolj ter z njo vabiti več in več ljudi na priredit- ve, se ne smemo bati truda in žr- tev. Ljubitelj petja.

SILVESTROV VEČER PROSVETE IN TABORA

Silvestrov večer, ki sta ga prire- dili naši društvi Prosveta in Tabor, je prav lepo uspel. Spored je sicer začel nekoliko pozno, ker so pač naši ljudje, ki itak nimajo pretirane ljubezni za točnost, posebno ob tak- šnih dneh, kakor je zadnji dan v letu, radi komodni.

Spet smo imeli priliko slišati celo vrsto lepih pesmi, naših in tudi ka- steljanskih. Nastopili so kvartet Ja- dran, moški in mešani zbor Pro- svete, moški zbor Tabora in kon- čno še zbora Prosvete in Tabora sku- paj. Bile so dobro izvajane ter žele tudi zasluženo pohvalo občinstva.

Po petju je šla na oder burka v enem dejanju "Gostilna pri Zvitem rogu", ki je iz gledalcev izvabila mnogo smeha, kakor je bil tudi njen namen, primeren za Silvestrov ve- čer.

Opolnoči je priplesalo na oder no- vo leto v alegorični sliki, ki je zelo ugajala, in katero so izvajale mlade deklice društva Tabora. Sledila je nato prosta zabava, ki je trajala do jutra, toda bila je prekratka, ker nerado se je občinstvo razšlo in za- pustilo dvorano.

MEDRUŠTVENI ODBOR

Prosvete in Tabora se najlepše zahvaljuje spodaj imenovanim čla- nicam, ki so prodajale srečke na Sil- vestrov večer: Cirila Stemberger, Irena Jekše, Olga Maurič. Ivanka Mlečnik, Zofija Sulič, Fani Andlo- vec, Rezka Špacaban, Lozej Marija,

V proslo naravo!

PROSVETA IN TABOR STA ORGANIZIRALI

Velik PIK-NIK

KI SE BO VRŠIL V NEDELJO, DNE 16. JANUARJA 1938

V San Isidro RECRO BOQUERON DVE KVADRI OD POSTAJE SAN ISIDRO R.

Od postaje do prostora, kjer bomo imeli piknik, bodo slovenski napisi in kašipoti, po katerih se bo lahko vsak ravnal in nas ne bo mogel zgrešiti.

VRŠILE SE BODO RAZNE TEKME ZA MOŠKE IN ŽENSKÉ IN ZA OTROKE: SKOK V DALJAVO, TEK NA DALJAVO ITD. TER BODO NAJBOLJŠIM TEKMOVALCEM IZROČENE LEPE NAGRADE.

PRIDITE VSI ROJAKI IN ROJAKINJE TER DRUŽINE S SVOJIMI OTROCI, DA SE V PROSTI NARAVI POVESELIMO IN NAUŽIJEMO SVEŽEGA ZRAKA IN SONCA.

Igrala bo izvrstna godba. Za pijačo bo tudi dovolj preskrblje- no, za jedačo pa samo deloma za one, ki navadno ne prinesejo s seboj ničesar.

Torej na svidenje v prosti naravi v nedeljo dne 16. januarja.

ODBORA TABORA IN PROSVETE

DOMAČE VESTI

HIMEN

Dne 31. decembra sta se poročila rojakinja Pavla Fabič, doma iz St. Vida nad Vipavo in Marijan Samig doma iz Bilj pri Gorici. Oba sta tu- di naročnika našega lista.

Bilo srečno!

Nanut Silvija, Nanut Lilijana, Mali- čeva in Lakner Angela.

Največ jih je prodala Cirila Stem- berger in sicer za \$30.—

NAŠA ŠOLA

Ali ste že poslali svoj prispevek za Slov. šolo na Paternalu? Zapom- nite si, da dvakrat dá, kdor hitro dá. Kljub temu, da imamo sedaj počitnice, imamo precejšnje izdatke za šolske prostore, nimamo pa no- benih dohodkov. Storitve svojo dol- žnost!

KRST

Na Božič je bila krščena v farni cerkvi sv. Antona, kjer kaplanuje slovenski izseljenski duhovnik Hlad- nik Janez, hčerka Stanislava in O- tilje Stantič, ki so ji dali ime Nilda. Ob tej priliki so povabili srečni star- ši več svojih sorodnikov in prija- teljev na kosilo in večerjo.

Mali Nildi želimo mnogo srečnih in veselih let!

STORKLJA

Storklja je obiskala Romano in Liberata Tavčar na Avellanedi, ter jima je podarila krepkega sinčka. Čestitamo!

IZ SANATORIA S. MARIA CORDOBA

Spodaj podpisani se srčno zahva- ljujem članom Prosvete in Tabora, ki so mi za novoletno darilo zbrali in poslali 17 pesov.

Se posebej pa se zahvaljujem tov. Ivanu Kacinu, ki mi je tudi nekaj dni poprej poslal pet pesov.

Se enkrat, najlepša hvala vsem!

Miroslav Rudež

SPOROČILO

Mnogi žele, da bi naš list prinesel kako sliko, ki jih zanima. Temu, ko- likor je v skladu s listom in skup- nosti v korist, prav radi ustrezemo. Treba nam je le v tem slučaju po- slati sliko, da damo izgotoviti kliše ali pa nam pošljite že izgotovljen kliše. Za ceno od 2 do 3 pesov ga že dobite in je tudi precej velik. Cena je 3 centavos od kvadrat em.

PIK-NIK

Gosp. podp. društvo v Villi Devo- to bo priredilo jutri, 9. t. m. svoj Pik-nik v San Isidro, na katerega vabi vse rojakinje in rojake.

RESTAURANT - RECRO "EL CAÑON"

Izvrstna domača hrana, prvo- vrstno pivo in vino. — Pro- stori z vrtom. pripravi za svadbe. — Kroglišče. Postrežba točna.

Se priporoča lastnik

Peter Bassanese

JUAN B. ALBERDI y Gral. PAZ — Buenos Aires

BANCO GERMANICO

DE LA AMERICA DEL SUR

L. N. ALEM 150

BUENOS AIRES

LADIJSKE VOZNE LISTKE, bodisi pozivne ali odhodne, za Jugoslavijo in Italijo, kupujte samo pri BANCO GERMANICO. Izrabite priliko sedaj ko se je cena ZNATNO znižala

DENARNA NAKAZILA za v Jugoslavijo, Italijo in vse ostale dele vseta, izvršujete samo potom BANCO GERMANICO

ŠTEVILNO URADNIŠTVO VAŠE NARODNOSTI Vam je v jamstvo, da boste pri BANCO GERMANICO najboljše posluženi.

Obiščite nas in prepričali se boste!

URADNE URE: ob delavnikih od 8 1/2 zjutraj do 1 zvečer

Ob sobotah od 8 1/2 do 12 1/2

KROJAČNICA

"GORICA"

Hočete biti dobro in elegantno oblečeni.

Pridite v krojačnico "Gorico", kjer boste vedno dobro postreženi.

FRANC LEBAN

UL. WARNES 2191 (Nasproti postaje Pa- ternal.)

Slovinci doma in po svetu

PRISILJENI ODSTOP PREDSEDNIKA POKRAJINSKEGA ODBORA V TRSTU

Trst, nov. 1937. — Koncem oktobra je podal odstavko dosedanji predsednik pokrajinskega odbora za Tržaško pokrajino, Pieri Pieri. Bil je na tem mestu, odkar se je pokrajinski svet ustanovil. Šele pred kratkim je bil zopet potrjen za nadaljna štiri leta. Sedaj pa je moral nenadoma podati odstavko. Vzrok temu je avtomobilska nesreča, ki jo je zakrivil Pieri in pri kateri je našel smrt Planinee iz Ajdovščine. Pieri je imel že ponovno podobne incidente. Pri zadnjem pa se je tudi sam nevarno ranil tako da so ga morali prepeljati v bolnico, kjer je pod policijskim nadzorstvom, kajti zagovarjati se bo moral pred sodiščem radi smrti pok. Planinea. Na njegovo mesto je sedaj imenovan tržaški podprefekt Michele de Massellis.

PROSLAVA FAŠISTIŠNIH PRAZNIKOV

Trst, nov. 1937. — Po vsej Julijški Krajini so na slovesen način fašisti proslavili obletnico pohoda na Rim, 28. oktober. Letos so raztegnili to proslavo še na naslednjo nedeljo, 31. oktobra. V vseh obmejnih pokrajinah sa tega dne izročili v uporabo razna javna dela. Povsod so morali po radiju poslušati dučevjev govor. Vršile so se tudi maše zadušnice za padlimi fašisti in za padlimi "dobrovoljci" na Španskem. Imena teh so vklesali v spominske plašče. V Gorici so posebno slovesno odkrili posebno svetišče mrtvih v samem sedežu fašja. Tam so vklesali imena onih, ki so padli za fašistično stvar, ki so padli v Vzhodni Afriki (med temi je deset Slovencev, ki so padli kot "dobrovoljci" v Španiji (tudi med temi sta dva Slovencev).

Po deželi in tudi v mestih so razdelili nagrade učencem, ki so se odlikovali v učenju italijanskega jezika. Nagrade so bile po 100 lir vsaka. Proslulo društvo "Dante Alighieri" jih je nakazalo po 63 za vsako obmejno pokrajino.

CENE V ITALIJI NARAŠČAJO

Letošnji indeks cen v veletrgovini za oktober znaša 93, dočim je znašal v septembru 91,7. Od lanskega

Veliki zavod "RAMOS MEJIA"

VENEREAS

ANALIZE urina brezplačno. Analize krvi. Popolno moderno zdravljenje. SIFILIS v vseh oblikah. Popolno zdravljenje na podlagi krvne analize (914). KOŽA: Kronični izpahi, mozoljčki. Izpadanje las. Ultravioletni žarki. ZLATO ŽILO: zdravimo brez operacije in bolečin. SPOLNA SIBKOST: Hitra regeneracija po prof. Clearelliju. ŽIVČNE BOLEZNI: Nevračenja, izguba spomina in sibiost. REVMAZEM: kila, naduha, gota. Sibiost sreča zdravimo po modernem nemškem načinu. PLJUČA: Kašelj, šibka pljuča. ŽELODEC: upadel, raširjeni, kislina, težka prebava, bruhanje, rane. ČREVA: colitis, razširjenje, kronična zapeka. GRLO, NOS, USESA, vnetje, polipi: brez operacije in bolečin. Popolno ozdravljenje \$ 30.— Plaćevanje po \$ 5.— na teden. Naš zavod s svojimi modernimi napravami in izvrstnimi SPECIJALISTI je edini te vrste v Argentini. — Lečenje zajamčeno. — Ugodno tedensko in mesečno plačevanje.

Od 9—21 ob nedeljah od 8—12
Rivadavia 307 Plaza Once

oktobra do letos so cene narasle za 20,6 odst. Detaljne cene so dosegle v oktobru indeks 94,1 (septembra 93,44), indeks življenjskih stroškov pa je narasel od 94,17 v septembru na 95,95 v oktobru (podlaga so cene leta 1928 kot 100).

TATOVİ VDRILI V STANOVANJE

V hišo Josipa Kovačiča v Smrjah pri Premu, so neko noč vdrili tatovi. Izkoristili so priliko, ko je bil gospodar aretiran radi tihotapstva in so se priplazili v spalnico. Gospodinja je sicer še pravočasno skrila denar, hčerka pa je alarmirala okolic, da so morali tatovi pobegniti brez plena. Za zlikovce ni sledu.

DROBNE VESTI

— Gorica. — Tu so pričeli zbirati volnene obleke in perilo ter druge darove za vojake in delavce v Vzhodni Afriki. Del nabranih darov so že odposlali v Abesinijo.

— Gorica. — Pred goriškim sodiščem se je zagovarjal zaradi bega čez mejo 26 letni Josip Beltram iz Stare Gore pri Gorici. Šele pred kratkim se je vrnil iz inozemstva a njegov zastopnik se je zavzemal za to, da bi mu se priznala amnestija, kakor se je zgodilo v podobnih slučajih, a sodišče mu pravice do amnestije ni priznalo.

— Gorica. — Bivši soizdajatelj slovenskega fašističnega tednika "Nove dobe" kavalir Josip Bandelli (Bandelj) je po daljšem bolehanju umrl. Bil je med onimi prvimi našimi, ki so se pridružili fašistovski ideji. Pokojnik je bil po poklicu učitelj in je izdal tudi slovensko-italijansko slovnico. Zadnje čase je vodil v Gorici neko gostilno.

— Grgar. — Po 22 letih se je vrnil iz Rusije Ivan Pavlin, po rodu iz Ravnic nad Grgarjem. Kot vojak 97. pešpolka je bil ujet in je prebrodil vsa ruska ujetniška taborišča. Kot talijanskemu državljanu mu je italijansko poslaništvo izposlovalo dovoljenje za potovanje domov, kjer je našel le še svojo mater.

— Idrija. — Pred goriškim sodiščem je bil obsojen na 7 mesecev zapora in plačilo vseh sodnih stroškov 24 letni France Lipužič iz Idrije, ker se ni prijavil k naboru.

— Kanal. — Kanalski karabinerji so prijavili goriškemu sodišču Andreja Štruklja, doma iz Kanala, ker se ni prijavil k naboru.

— Postojna. — Ob meji pri Po-

stojni so obmejni miličniki aretirali dva jugoslovanska državljana. Pri preizkavi so pri vsakem našli 10 kg saharina. Odvedena sta bila v tržaške zapore.

— Reka. — Nedavno, na 30 let obsojeni Franc Kruh, doma iz Šembi pri Knežaku, je vložil proti pretirani obsodbi pritožbo na kasacijsko sodišče.

— Gorica. — Kot so se razširile vesti, bo menda res z novim letom začel izhajati v Gorici že dolgo napovedan slovenski nabožni list "Sv. Gora". List bo omejen le na strogo versko vsebino in bo pač najlepše nadomestilo za ljubljanski "Bogoljub" in druge slovenske nabožne liste, ki tako neredno prihajajo čez mejo. Naše ljudstvo je brez dvoma zelo veselo te skromne koncesije. Za urednika sta mu določena kanalski dekan msgr. Venčeslav Bele in podgorski župnik Stanko Stanič.

— Alojzijevešče — vojaška kasarna! — Obširno poslopje slovenskega Alojzijevešča na Placuti v Gorici, je zadnji komisar centralnega semenšča prelat dr. Buto pred nekaj meseci prodal vojaški upravi, ki je takoj nastanila v nekdanjem deškem zavodu svoje vojake. Odbor dobrodelnega društva Alojzijevešča je bil že pred leti od oblastev razpuščen. V zavodu je bila pripravljena za prvo gimnazijo, v njem pa so stanovali tudi drugi dijaki in je bil odličen odgojni zavod naši mladini vse od svojega početka. Zavod je dobil po razpustu društva prefekturnega komisarja, pod vodstvom katerega pa je zavod počel hirati, število gojencev se je od leta do leta krčilo in končno so pouk ukinitili. Tako je ostalo obširno zavodovo poslopje popolnoma prazno.

Zavod je bil eden izmed najlepših spominov na pokojnega nadškofa Sedeja, ki mu je bil ustanovitelj, vsa dolga leta je bil vzdrževan s teškimi žrtvami naših ljudi. Zadnji zavodovodja je bil brat pokojnega Lojzeta Bratuža, Joško.

— Sovodnje. — Na železniški postaji v Rubijah se je pri delu ponesrečil Ivan Gregorat, ki je padel visoko z lestve in si zlomil tilnik: prepeljali so ga v goriško bolnico.

— Trst. — Zaradi hudega deževja so v koperski okolici vode silno narastle. Mlekarica Antonija Hrvatini se je s svojim osličkom vračala domov in ko je hotela prebroditi Slep potok, je voda osla spodnesla in v borbi za rešitev oslička je tudi sama utonila. Zapustila je moža in šest malih otrok.

— Vrh nad Kanalom. — V gozdu blizu Vrha je 5 letni Stanko Gr-

bec našel granato, ki jo je na licu mesta skušal razstaviti. Naboj je eksplodiral in deček je dobil smrtne nevarne poškodbe po vsem telesu. Bil je takoj prepeljan v goriško bolnico.

— Gorica. — Sodišče je obsodilo na 4 leta zapora, na plačilo stroškov in izgubo pravice Antona Drufovko starega 28 let radi težke telesne poškodbe.

— Gradiška. — Pred kratkim je dobilo nekaj vojakov v podpis neko listino, ki so jo v večini nič hudega sluteč tudi podpisali. Toda kmalu so izvedeli da so podpisali prošnjo za prostovoljstvo v Španijo. To je nekateri med njimi tako prestrašilo, da si je eden pognal kroglo v glavo, drugi pa je skočil pod vlak.

— Idrija. — Pretekli teden je umrl v Idriji Jurjavčič Anton, bivši sodni uradnik, ki je kasneje prestopil v službo idrijske občine in bil pri tej zaposlen do svoje smrti. Pri Idrijčanih ni bil kaj posebno priljubljen radi svojega uradovanja in postopanja z domačini. Dva dni pred smrtjo — na smrtni postelji — se je poročil z gdčno Kosovo, lastnico gostilne v Idriji. Mir mu in pokoj!

— Kobarič. — Pri delu se je ponesrečil Stanislav Cenčič, star 27 let. Odpeljati so ga morali v bolnišnico.

— Oslavje. — V veliki grobnici so drugega novembra blagoslovili kriptu "Zlatih medalij". Ob tej priliki se je vršila svečana maša za padle v vojni.

— Ozeljan. — Radi prepovedane žganjekuhe, sta bila naznanjena oblastem Laznik Leopold in Josip, prvi star 33, drugi pa 42 let. Domentavajo, da je oba Laznika kakor tudi Černetiča iz Šempasa denuncirala ista oseba.

— Ozeljan. — Špacapan Friderika, stara 16 let je padla s kolesa in si zlomila desno ključnico. 24 letni Josip Jež pa je padel z vrtnega zidu, kjer je delal, da so ga morali v popolni nezvesti prepeljati v goriško bolnišnico.

— Prvačina. — Ker je imel pri sebi smodnik, ki ga je jemal iz nerazstreljenih najdenih vojnih ostankov, je bil naznanjen sodišču Ivan Kavčič.

— Rojan. — Pod avto je prišel 17 letni Benedikt Martinčič. Avto je fanta tako nesrečno zadel, da ga je podrl, ko se je ta peljal s kolesom. Avtomobilist je, kljub temu, da je opazil nesrečo, vozil dalje.

— Sežana. — Zadnji sejem je po-

kazal, da so cene živini v Italiji izredno visoke. Dočim se je pred par leti prodalo lepo govedo za komaj 1000 lir, je poskočila danes cena na 3000 in čez. Vendar pa je ta porast prišel za nekatere prepozno, ker so tudi hlevi v tem času postali za toliko, kolikor so cene poskočile, bolj prazni.

— Šempas. — Radi prepovedane in tajne žganjekuhe sta bila naznanjena Černetič Anton in Franč, prvi star 29, drugi pa 23 let. Pri preiskavi so ugotovili, da kuhata žganje in se pečata s prodajo tega.

— Solkan. — Franc Čoč, star 50 let je zadel pri delu na njivi z krampom ob vojni izstrelek, ki je eksplodiral in ga zelo težko poškodoval. V obupnih okoliščinah je bil prepeljan v goriško bolnico.

— Solkan. — Vsled nesreče z motorjem, je bil pripredjan v goriško bolnišnico v izredno težkem položaju in v popolni nezvesti 16 letni Severin Čermelj. 14 letni Ivan Gregorac pa je padel s stene in si razbil lobanjo.

— Tribuša. — Pri delu se je ponesrečil 50 letni Ivan Brezavšek, ki se bo moral vsled poškodbe dalj časa zdraviti v goriški bolnici.

— Trnovo. — Z velikim svečanstvi je bil ustanovljen dopolavoro v Trnovem in v Lokvah. Svečanosti se je udeležilo mnogo zastopnikov oblasti.

SAHARIN JE TIHOTAPIL

Iz Idrije poročajo, da so obmejna varnostna in carinska oblastva prišla znanega tihotapea Antona Žnidaršiča, ki so ga že dalje časa zamaževali. Pri njem so dobili 10 kg saharina, ki ga je hotel prenesti čez mejo v Jugoslavijo in ga tamkaj razpečati.

v vsako izseljensko hišo "Slovenski list"

IZKUŠENA BABICA Filomena Beneš de Bilek

diplomirana na univerzi v Pragi in v Buenos Airesu. Zdravi vse ženske bolezni. — Sprejema tudi noseče v popolno oskrbo. ordinira od 9 ure zjutraj do 20 ure zvečer

LIMA 1217, I. nadstr.
U. T. 23 Bueno Orden 3389
Buenos Aires

Kje boš kupil lep slamniki?
Kaj ne veš, kje se nahaja?

Krojačnica Mozetič

OSORIO 5052 - La Paternal
Buenos Aires

LADIJSKE VOZNE LISTKE

za vse parobrodne družbe pri nas dobite po najnižji ceni.

Kabino

za gotovimo vsakemu potniku brezplačno.

Vpoklicne karte po zelo znižanih cenah

CA. CENTRAL EUROPEA

469 SAN MARTIN 469

NAŠI FANTJE V LIBIJI

Večerna izdaja tržaškega 'Piccola' i 'Le Ultime Notizie' od 27. novembra je objavil pozdrav vojakov, letnika 1909, ki so pod orožjem v Tarhuni v Libiji.

Podpisani so bili sledeči fantje: Okreti Giuseppe (Trieste), Pegan Giuseppe (Sales), Gergolet Ruggero (Doberdo del Lago), Cosman Giovanni (Sgonigo), Gruden Giuseppe (Samatorza), Roze Albino (Duttogliano), Bolle Antonio (Alber), Dagulin Luigi (Goriano), Leghissa Giovanni (Medeazza), Facchin Giuseppe (Scherbina), Crismani Armand (Basovizza), Carini Giovanni (Goregna), Stor Romano (Poverlo). Niso to morda italijanski vojaki iz bogve katere južne pokrajine, temveč so pristni kraški fantje — Okretič Josip (Trst), Pegan Josip (Salež), Gergolet Rudjer (Doberdob), Koeman Janez (Zgonik), Gruden Josip (Samatorca), Rože Zorko (Dutovlje), Bole Anton (Averber), Dogulin Lojze Gorjansko, Le giša Ivan (Medeja), Rože Zorko (Tomaj), Fakin Josip (Skrbina), Križmančič Herman iz Basovice in Krajne Ivan iz Gorenje itd.

ZNANA DOMAČIJA PRODANA

Trnovo, oktobra 1 37. — V dolgo verigo prodanih domačij in posestev, ki pričajo o žalostnem stanju našega gospodarstva v Julijski Krajini, ki se, z lahkoto trdimo, bliža

robu propada, je vključen nov člen. Pred kratkim je bilo namreč prodano posestvo R. Valenčiča, vulgo Petegučev v Trnovem. Veliko posestvo, obsegajoče velik kompleks gozda, travnikov, njiv in dve hiši, sta kupila Tomšič Viktor, znani industrialec iz Ilirske Bistrice in Kovarčič Jože iz Smrija za ceno 87.000,— lir. Prvi je kupil parcele gozda, drugi pa ostalo posestvo.

Izredno nizka cena, za katero je bilo omenjeno veliko posestvo prodano, nam tudi jasno priča, da je naš kmet povsem obubožan, ter od poljedelstva ne pričakuje več vira dohodkov, ki bi bili zadostni da ga preživijo, spričo visokih davatev, ki so posestvom naložene. Zato ne more in noče stremeti za novimi pridobitvami.

NOVO POKOPALIŠČE V IDRIJI

Znano je, da so želeli Italijani našo mesto kar preobraziti. Stari "Magazin" v sredini mesta se jim ni zdel več kaj pripraven za vojašnico, ter so zgradili pri sv. Antonu impozantno novo stavbo — trdnjavo, ki naj služi temu namenu in ki dominira nad vso dolinico; do kasarne so zgradili tudi široko cesto, ki je izza kasarne podaljšana po Kanomlji proti Sv. Luciji. Na "Vrheli" so gradili samostan za frančiškane, ki pa je ostal nedograjen in zidovje sedaj propada. Pametno, da so opustili, smo že vsi kristjani, ni kaj več med nami misijonariti, zato je

odprto sedaj dovolj široko polje v Abesiniji... Nasproti tem zidovjem je zrastle iz tal lepa stavba za oficirje, ki je že predana svojemu namenu. Čez Idrijo so zgradili krasen betonski most, ki je odstranil velik ovinek mimo Didiča, ima pač svoj pomen... Asfaltirali so vso "Novo cesto" od hotela Didič do stare klavnice, v mestu pa so ulice še vedno tako kot so bile, suhe in prašne ob lepem vremenu, blatne ob deževju. Tudi klavnico so postavili novo v Cegovnici. Dosedanja ob glavnici proti Sv. Luciji ni bila dovolj higienična in po vseh novodobnih predpisih. Pri Marofu je postavljena nova elektro-centrala, katere lastnik je domačin. Sedaj je na vrsti pokopališče. Sedanje je res ne-higienično, ker je postavljeno v sredini mesta, in tudi že prenapolnjeno. Pa čeprav tako, vendar je premnogo sre vezano nanj — vsa stara doba, boljši časi so zakopani v njem. Kaj mislijo napraviti z ostanki pokopanih ni znano. Na tem mestu pa nameravajo postaviti park-sprehajališče za one, ki se jim ne ljubi v prelepo bližnjo mestno okolico, ki nudi najlepši oddih in krasne prirodne parke, ki jih umetno ni mogoče zgraditi. Pri gradbi novega, prej omenjenega mostu, so že okrnili kos pokopališča, ker najdi pomankanja prostora ni bilo mogoče ukreniti drugače. Novo pokopališče gradijo daleč iz mesta, na položni trati pod Jeličnim vrhom, tik nad cesto Idrija—Godovič, ki je last posestnika Rejca po domače "Pri Zagodu". Obzidje je deloma že zgrajeno in tudi impozanten vhod. Na pokopališču bodo zgradili tudi cerkev. Ko bodo torej prihodnjič zvonovi vabili "na tisto tiho domovnanje..." da se spomnimo svojih dragih, že ne bomo več imeli svojega dragega kotička kjer smo se do sedaj skozi tolika leta ob trepetanju tisočev luči ustavljali na grobovih in v trpkem razmišljanju obnavljali zveze s pokojniki. Tja daleč izven mesta se bomo napotili in bo nam tuje in dvakrat tujbo — čeprav potrebno, dvakrat tuje, ker ne bo več samo naše...

KOBARID: Na levi cerkev Sv. Antona, v ozadju Libušnje in Sv. Lovrenc

VELIK POŽAR V ILIRSKI BISTRICI

V Ilirski Bistrici je nedavno zgorela nova Tomšičeva žaga. Požar je nastal, kakor vse kaže, zaradi kratkega stika. Ogenj se je v velikem štirinadstropnem poslopiju razširil z vso naglico, ker je bilo v stavbi mnogo suhega obtesanega lesa in desk. Bistriški gasilci so bili sicer takoj pri delu in pomagali so jim tudi karabinerji in oddelki vojaštva, toda zaradi pomanjkljivosti tehničnih sredstev kljub veliki požrtvovalnosti ni bilo niti misliti na kakšen uspeh. Pozneje so prihiteli v Bistrico tudi reški gasilci z dvema brizgalnima. Toda ogenj je medtem zajel že vso stavbo. Škoda znaša blizu enega milijona lir, a žaga je bila zavarovana le za 250.000 lir.

POROKA

V soboto, 6. nov. 1937, se je poročil v Ljubljani naš rojak Srečko Šorli iz Tolmina, z rojakinjo Maro Segatin. Drugoval je rojak Lado Božič, podpr. 'Tabora' v Ljubljani. — Čestitamo!

SMRTNA OBSODBA ZARADI UMORA MOŽA

Pred goriško poroto se je zagovarjala Marija, rojena Lebanova iz Podbrda, stara 35 let, zaradi umora svojega moža Komelja. Pri umoru je sodeloval tudi njen ljubimec Nikola Orlando, star 26 let. Komeljeva je z Orlandom vzdrževala že več let razmerje in priznava, da je leto in pol premišljala, kako bi se znebila svojega moža. Poskušala ga

Pozor

Zemljišča v Floridi FCCC

prav ob postaji in z 5 kolektivni, na razne strani, po veliki AVENIDI DEL TEJAR

Na lepem visokem kraju

se oddajajo na 120 mesecev od 14— m\$N. do 20.— m\$N —

Kupec dobi na zahtevo tudi opeko in ostale potrebščine za zidanje. 23 minut od Retira in stane \$1,85 na teden

Nadaljna pojasnila daje:

NEMESIO V. MURGUIA
Avda. San Martín 3801.

ANDREJ ŠKRBEČ
calle Italia 3467

U T. 84 (Almacen) F L O R I D A FCCC

Agencija

PUTNIK

SAN MARTIN 345/I
BUENOS AIRES
U. T. 31 - 8759

Samo pri nas dobite najceneje ladijske listke
Prodaja listkov za Jugoslavijo, Italijo in vse druge dežele. Vsa kemu potniku preskrbimo kabino in druge ugodnosti. Preskrbimo popolnoma brezplačno tudi vse potrebne dokumente.

Ako rabite kake dokumente, prevode ali pravno zaščito

AGENCIJO "PUTNIK"
Lastnik: Anton Kolungja

FAVSTA

Kar moči slabe volje se je odpravil pregledovat straže po mestni hiši in okoli nje. Ojačil je vse šibke točke ter podvojil število patrulj. Ko je razdelil gesla in odredil vse, kar je bilo potrebno, je godrnjal krenil po mestu, da bi si ogledal tudi širjo okolico. Na trgu pred mestno hišo je zdajel začutil, da stopa nekdo za njim.

Obrnil se je in nagrbnčil obrvi.

"Ako je kak guisevec, Bog daj, da bi se spotaknil ob me," je zamrmral sam pri sebi. "Deset srebrnjakov bi dal, da si morem zdajle ohladiti kri..."

Neznane se je v tem približal Crillonu. Stopal je naravnost proti njemu, do oči zavil v svoj plašč, zakaj noč je bila hladna in oster krivec je pometal trg.

"Tako vam vruga, gospod," je izpregovoril Crillon, ko sta bila jedva še dva koraka vsakega, "pa ne da bi imeli kaj do mene?"

"Da baš do vas, gospod Luis de Crillon," je mirno odvrnil tujec.

Pri teh besedah je spustil plašč izpred obraza in je z nasmeškom pogledal Crillonu v oči. Poveljnik telesne straže ga je takoj spoznal.

"Vitez de Pardaillan!" je vzkliknil in radostno iztegnil roko.

"Iščem vas, kapetan, že ves večer..."

"Iščete me? Zakaj?"

"Rad bi vas spomnil obljube, ki ste mi jo dali nedavno tega: da me predstavite kralju."

"Bog in bogme! Tak vendar že?" Crillon se je široko in dobrodušno nasmejal.

"Vedel sem, da pridete prej ali slej."

"Kaj hočete?... Obšlo me je, da bi si

ogledal kralja od blizu. Rad bi videl, ali se kaj razlikuje od drugih ljudi."

"Vaša želja se bo izpolnila. Toda nekaj vam moram povedati: ako vi še ne poznate njegovega Velikanstva, ne mislite, da kralj ne pozna vas..."

"Ne vem, odklej bi bil deležen te časti."

"Več ko desetkrat sem mu pripovedoval, kako ste mi pomogli, da sem se rešil iz Pariza. To ni bilo kar si bodi, smrti mi božje! Še zdaj vas vidim, kako ste dvignili meč, in slišim vaš klic: 'Trobentači, zatrobite kraljevsko koračnico!' Lepšega bojnega čina ne pomnim, kar živim..."

"Vaše hvale, dragi gospod de Crillon, je več od mojih zaslug," je rekel Pardaillan. "Toda povejte: ali ne bi bilo prav, da sedeva kje za mizo in proslaviva to svidenje?"

"Menda bi bilo," je vzkliknil Crillon. "Ne poznam človeka, ki bi rajši trčil z njim nego z vami. Le žal, da imam nočjo še za pol urice posla."

"Če vam je prav, vas bom čakal čez pol ure v gostilni. Izvesek se vidi od tod."

"V 'Grajski gostilni'? Izvratno! Vaš kremlar toči imenitno kapljico."

Stisnila sta si roke. Pardaillan se je vrnil, med tem ko je poveljnik telesne straže nadaljeval svoj obhod.

Ko je stopil vitez v svojo sobo, je našel ob kamnu človeka, ki mu je strmo gledal naproti. Ta človek je bil Jacques Clément. Napravljen je bil v črno posvetno odelo, v katerem smo ga že videli in ki je dajalo njegovi vnanosti izbrano, obenem pa turobno lice.

"Veste li, s kom bom nočjo večerjal," je rekel Pardaillan.

"Kako naj to vem, prijatelj?"

"Z vrlim Crillonom, poveljnikom kraljeve telesne straže in guvernerjem mesta."

Pomočal je in malomarno dodal:

"Obljubil mi je, da me predstavi kralju..."

Jacques Clément se je zdrznil in vprašujoče pogledal vitez v obraz.

"Pardaillan, — je rekel — čemu govorite z menoj o teh stvarih? Moje življenje se nagiblje h koncu. Tako mi je, kakor da ne razumem ničesar več in kakor da me nič več ne zanima. Ali hočete, da se brž pomeniva o tistem, zaradi česar ste želeli, da pridem k vam?"

"Hočem," je rekel vitez. "Sediva, čim prej se pogovoriva, tem bolje bo..."

Jelite," je povzel brez prehoda, "prišli ste z namenom, da izvršite... svojo nalogo..."

"Kako veste?" se je splašil mladi človek in planil po koncu. "Kdo vam je povedal?"

"Nič mi ni znil besedice... razen vas... A mislim si, kako bi se drugače našlo za vas mesto v procesiji, pri kateri so štiri dni zaporedoma, vso pot od Pariza do Chartresa, bogokletno zasmehovali Gospodove muke... V tem pogledu tedaj ni dvoma. Edino, kar se vprašujem, je to: kdaj?"

Mladi menih je pobesil glavo.

"Ne vem," je zamrmral. "Kako naj slutim? Morda nočjo, morda jutri, morda pojutrišnjem pride trenutek, ko dobim povelje. Tisto minuto pojdem... in storim..."

"Utegnilo bi biti jutri. Ali se vam ne vidi..."

"Mogoče... ne, zelo verjetno je, da bo jutri..."

"Dobro," je rekel Pardaillan. — "Tedaj jutri... In zdaj vas vprašam: ali mi hočete storiti uslugo? Izpolniti vašo, njno prošnjo, ki jo imam do vas?"

"Kakšno prošnjo?" se je zavzel Jacques Clément.

"Prošnjo, da odložite svoje dejanje do druge prilike: za dan, morda za dva... kaj vem, za koliko? Vsekako za toliko časa, da opraviš sam svoj posel, ki zame ni manj važen, nego je vaš namen za vas..."

"To ni mogoče!" Menih se je stokaje prijel za glavo. "Če pride ona in mi ukaže... in bi ji moral odgovoriti: 'ne!' Oh prijatelj! Zahtevajte od mene karkoli, samo tega ne zahtevajte!"

"Jacques Clément!" Pardaillanov glas je bil poln mehke. "Ali je mogoče, da vas prosim zama? Sina Alice de Lux! Deka, ki je plakal na pokopališču Nedolžnih otročičev..."

"Tistega, ki ste ga tolažili v njegovi zapuščenosti in ste mu pokazali grob njegove matere!" je bolestno zahteval menih. — "Ne, Pardaillan! To ni mogoče. Ne sme biti, da bi me prosili zama, vi, edini, ki ste se me usmili v mojem življenju..."

"Tedaj mi ustrezete?"

"Doklej naj čakam? Kako bom vedel, da je rok minil?"

"Tega vam ne bom mogel sporočiti, — čakajte, dokler ne boste sami uganili, da je moj posel opravljen."

"Pardaillan!" Menih je stopil tik pred viteza in mu je ostro pogledal v oči. — "Kaj nameravate?... Pa ne da bi hoteli posvariti kralja?"

Vitez je otožno zmajal z glavo.

"Nikakor ne... Daleč mi je do misli, da bi hotel izpreminjati pota usode!"

Jacques Clément se je potolaženo nasmešnil.

"Dobro," je dejal. "Ustrežem vam. — Čakal bom, dokler ne bom videl, da ste opravili... Čakal bom, pa naj mi bo še tako težko in naj me stane še toliko... Z Bogom, Pardaillan!"

Podala sta si roke, kakor dva človeka, ki se razstajata na veke. Še dolgo potem je vitez pomnil drhteči dotik menihove desnice: dotik roke nesrečnika, ki je vedel, da se posavlja od vsega, kar je živo in zdravo in svetlo, ter nastopa nepovratno pot v temo in mrz... —

"Bog ti bodi milostljiv!" je zamrmral za njim, ko je utihnil poslednji glas njegovih korakov na hodniku...

Drgetaje od zagotene groznice je stopil Jacques Clément na ulico. Ko pa je hotel oditi svojopot, se je zdajci utrhnila izpod vhoda hiše na oni strani človeška senca. Dohitela je mladega moža, položila mu roko na komolec in mu zašepetala na uho:

"Pojdite z menoj... Marija vas pričakuje..."

Menihu se je zvrtilo. Vse drugo, kar je bilo v njegovi duši, je mahoma propadlo, izgubilo in utihnilo; ostal je le še žgoči plamen koprnjenja... glasila se je le še vsemogočna pesem strasti...

"Marija vas pričakuje!" je ponovila ženska, ki ga je bila ustavila.

Jacques Clément se je obrnil in je šel z njo. Stopal je kakor v sanjah, ne vedoč kod ga vodi in kam... Naposled se je našel v sobi, ki je bila polna medlečih vonjav. Rdeče zastrta svetiljka je negotovo obsevala stene, prestrte s svilenimi tkaninami. Ena teh zaves se je pravkar zgrnila za njegovo spremljevalko, —

je zastrupiti na razne načine, toda brez uspeha. Komelj je bil tako močan, da je vzdržal. Naposled je je Orlando prinesel učinkovit strup, ki je povzročil Komeljevo smrt. Smrt so razglasili kot naravno. Toda ljudski glasni mirovali, dokler neka Angela Beguševa, ki je služila pri Komeljevih, ni izdala resnice orožnikom, ki so zločinsko ženo in Orlando aretirali. Porota se je s tem zločinom pečala dva dni in so prišle na dan podrobnosti o propalosti obeh zločincev. Komeljeva je po rodu iz Tolmina. Orlando je iz notranjosti Italije. Oba zločince sta obsojena na smrt na vešalih.

TRST — MESTO POROK

V zadnjih letih se posebno opaža, da Trst zavzema prva mesta v statistiki porok. Tako je leta 1935 bil na prvem mestu izmed vseh italijanskih mest z 2.740 porokami, kar znaša 11 od tisoč. Leta 1936 pa je bil na drugem mestu. Številke za letošnje leto kažejo porast in bo Trst gotovo zopet med prvimi po številu porok.

Ruska klinika za vse bolezni

Za venerične bolezni, spolne bolezni, bolezni krvi, splošno slabost razpolaga klinika s posebnim konzultorijem, kateri se nahaja pod vodstvom poznane specialista za navedene bolezni

Dra. A. IZAGUIRRE-a.
Razpolaga z 10 specializiranimi zdravniki za razne bolezni

— Imamo zdravnike specialiste za bolezni na pljučih, obli, stih jetrah, žolodcu, žilavju itd. Za bolnike iz notranjosti imamo rezervirane sobe (kakor za ženske, tako tudi za moške) s posteljami. Cena od 1 \$ dalje dnevno. Dajemo nasvete pisnim putem, za mali honorar.

Zdravniški pregled za vsako vrstne bolezni \$ 3.—

Ordiniramo: od 9—12 i 15—21.

V needljah in praznikih od 9—12.

GOVORI SE SLOVENSKI

SUIPACHA 28

Zanimivo je, da prihaja v Trst več mož za žentev, kakor bi po razmerju padlo na Tržčane. Tako je mnogo Italijanov, ki vzhajajo Tržčanke za žene iz Južne Italije, Sicilije, Sardinije in Severne Italije. manj pa jih je iz Srednje Italije. Število teh Italijanov kaže za letošnje leto precejšen porast napram Tržčanom. Dasi Trst prvači glede porok, je po številu rojstev skoro na zadnjem mestu. Zaradi tega se da sklepati, da ni nikake vezi oziroma da ne igra nikake vloge število porok v primeri s številom rojstev.—Baš Trst je lep primer tega dejstva, ker fašisti vedno tarnajo kako malo rodovitni je Trst. "Rivista, mensile della città di Trieste", je prinesla članek, v katerem išče vzroke temu visokemu številu porok. Tako pride do zaključka, da privlačujejo Tržčanke tujce zaradi svoje lepote. Da so Tržčanke res lepe, o tem se je že večkrat govorilo in to so ugotovili posebno tujci. To si razlagajo s tem, da je Trst križišče dveh ras, kjer se ti dve rasi mešata. Mons. Filip Tommasini, škof nekdanje novogradeške škofije v Istri, je v 17. stol. to le zapisal: "Ljudje so lepi, ljubijo tujce in umetnike, so ljubezni ter vljudni." Glede žen pa pristavlja: "Ni ga tujca, ki se ne bi ustavil, da ne bi mogel dobiti žene, kajti to mesto ima mnogo žensk, ki so lepe, rdeče in bele, ter se z lahkoto zredijo in so plodovite ter poštene."

Fotografija "LA MODERNA"

Edina in najbolj poznana fotografija v slovenski koloniji.

NOVOPOROČENI: Najboljši in najtrajnejši spomin je lepa in dobro izdelana povečana slika, ki vam jo napravi fotografija "LA MODERNA". Posebne cene z velikim popustom z ozirom na številno slovensko klijentelo.

Poštarne slike od \$ 5.— dalje ducat. Obiščete nas lahko vsak dan od osmih zvečer, tudi ob sobotah. — Ne pozabiti:

S. Saslavsky

Av. SAN MARTIN 2579

Telefon: 59-0522 Bs. Aires

DELO ORGANIZACIJE "OPERA BALILLA" V GORICI

Gorica, oktobra 1937. — Pred kratkim je praznovala Italija z velikimi svečanostmi petnajsto obletnico pohoda na Rim. Za to priložnost je goriška fašistična mladinska organizacija "Balilla" izdala kratek pregled svojega dela v letu XV. Organizacija se je v etn letu posebno živo udeleževala na telovadnošportnem in vojaškem polju, kar se je pokazalo zlasti na manifestaciji, ki se je vršila na telovadišču "Dux", kjer so se skazali zlasti mladi goriški mošketirji, ki so zavzeli prva mesta v klasifikaciji. Na to morajo biti goriške mlade črne srajce samo ponosne. V poročilu se naštevajo mesta, katera so zavzeli goriški fašistični mladi na teh tekmah. Med prvimi organizacijami v klasifikaciji so: ona v Tolminu, Gradiški in Idriji. Med najboljšimi posamezniki pa so "Balilla" Ložar Stanislav iz Sv. Križa pri Nabrežini. Mišon Ludovik iz Gorice, Volčič Vincenc iz Cerknega "avantgardisti" Pavletič Dino iz Gorice, Vodopivec Bojan in Faganel Florijan iz Ločnika med "malimi Italijankami" Marija Gnezda iz Idrije, in Dolene Marija iz Gorice. Po tem vidimo, da imajo organizacije večje uspehe v mestih.

POGARJEVO POSESTVO OBDELUJE ENTE DI RINASCITA AGRARIA

Gorica, nov. 1937. — "Ente di rinascita agraria per le Tre Venezie" je pred približno dvema letoma kupila od goriške deželne uprave obširno nekdanje Fogarjevo posestvo na desnem bregu Soče pri Pevmi. Kmalu po vojni je kupil to posestvo, ki se razteza od Grojnice do Pevmice in obsega skoraj vse pevmsko polje, tedanji goriški deželni odbor, ki je hotel tu zgraditi novo narišnico. Pozneje je ta načrt propadel in deželna uprava je dajala, kakor že prej, lastniki, njive in polja v najem kmetom iz Pevme in Oslavja, ki imajo malo zemlje. Sedanja lastnica pa hoče obdelovati posestvo v lastni režiji. Letos ni oddala prejšnjim najemnikom ničesar več v na-

jem, ampak obdelala z lastnimi delavci, in sedaj gradi ob cesti, ki pelje v Pevmo, velik, modern hlev, v katerem bo prostora kot pravijo, za petdeset glav živine. Tudi vojne razvaline Fogarjevih hiš, mesnic in hlevov ob desni glavi Soškega mosta, ki so kričale o grozotah vojne, je že skoraj odstranila in vse očedila. Brezdvomno lep napredek. Bridko je samo za tiste kmete-najemnike, ki bodo morali zdaj zaradi pomanjkanja zemlje živino odprodati in svoj domek skrečiti.

IZSELJENSKA VPRAŠANJA

Ta vprašanja v naši državi spadajo v okvir delovanja ministrstva za socialno politiko in narodno zdravje. Ministrstvu je priključen odsek za zaščito izseljencev. Načeluje mu dr. Aranički. Razen tega deluje še izseljenski komisariat s centralo v Zagrebu, ki ga vzdržujejo predvsem sami izseljenci. Vsak izseljenec mora plačati pri odhodu v tujino 250 dinarjev v izseljenski sklad. Če izseljenec potuje z ladjo, prispevek za izseljenski sklad navadno plača ladijska družba, a razen tega še 20 dinarjev za kolonizacijski sklad in 50 dinarjev nadzorne takse. Za izselitev v Južno Ameriko pa ni treba plačati v kolonizacijski sklad. To velja samo za ladijske družbe, ki so koncesionirane pri nas. Izseljenski sklad je pod upravo ministrstva za socialno politiko in narodno zdravje. Izseljenski komisariat ima več pomembnih nalog. Predvsem zastopa koristi izseljencev pred oblastmi in javnimi ustanovami. Peča se z vsemi vprašanji izseljevanja, vodi statistiko o izseljencih, preučuje razmere v državah, kamor se izseljujejo naši ljudje, skrbi za to, da ostaja naš izseljenec zvest svojemu narodu.

ZOBOZDRAVNIKA

Dra. Samoilović de Falicov
in Dr. Feliks Falicov
Sprejemata od 10 do 12 in od 15—20 ure
DONATO ALVAREZ 2181
U. T. 59 - 1723

ZRTEV SIROVEGA FANTA

Zalosten dogodek, ki priča o silni podivjanosti naše mladine, se je pripetil nedavno v št. Rupertu na Dolenskem. Posestnik Marn, oče več otrok, je kupil dobro ohranjeno kolo od 23-letnega fanta Sedlarja, po domače Švrkovega. Ker je bil Sedlar Marnu dolžan nekaj denarja, je ta zahteval, da se dolg odbije od kupnine. Ker Sedlar ni hotel o tem ničesar slišati, je nastal med njima prepir, ki se je večkrat ponovil. Nedavno se je Sedlar mudil v jutrnih urah v Mokronogu, kjer je imel opravke tudi na sodišču. Domov grede je nakupil v trgovini v Bistrici nekaj malenkosti in se je oglasil tudi v bližni kovačnici, kjer je ob slovesu rekel kovaču: "Zdaj grem in bom Marna zaklal."

Ko je prišel v št. Rupert in zapazil Marna zaposlenega pri gospodarskem posloju, je stopil proti njemu, izzval prepir ter ga kratko malo zabodel z nožem naravnost v srce.

Marn se je zgrudil na tla in bil na mestu mrtev. Sedlar je odhitel po zločinu na orožniško postajo ter javil svoj grozovit zločin. Orožniki so sirovega zločince uklenjenega v verige odvedli v mokronoške sodne zapore.

V DAR DOBITE

na vsakih 6 slik, ki stanejo od 3—6 \$, lepo sliko v barvah. Odprto tudi ob nedeljah.
Atelje MARKO RADALJ
Facundo Quiroga 1275 in 1407
U. T. 22 - 8327
DOCK SUD

Slovenkam v La Plati.

in okolice naznanjam, da sem otvorila modern salon za ženske, ki je opremljen z najmodernejšimi inozemskimi aparati za onduliranje "permanentes" iras, po vseh predpisih najnovejše mode.

Priporoča se za obilen obisk
JOLANDA BREGANTOVA
Calle 67, No. 102 esq. 118,
La Plata

Jacques Clément je bil sam.

"Marija me pričakuje?" je zamrmral. "Kje je Marija?"

Ni še izrekel besede, ko jo je mahoma zagledal. Stala je pet korakov od njega, vitka in gola kakor rezilo meča. Zdelo se mu je, da vidi marmornat kip, v kakršnih so pogani starodavnosti vpodabljali božanstvo Ljubezni...

"Marija!" je zavpil menih kakor iz uma in razprostri roke, da bi jo objel. "Oh, vendar že... Marija!"

Toda zgodilo se je kakor vaelej. Njegove roke so zagrabile v praznino in luč pod stropom je ugasnila.

"Marija," je hropel Jacques Clément v temi. "Marija, usmili se moje bede!"

Nekje pa je zdajci zasijala nova luč. To ni bila več rdeča luč strasti. Bil je višnjevozelenkast sij, prepletajoč se z zlatimi prameni, podobem glorijs, v kakršni se obdajajo nadzemljiska bitja. In sredi tega sijaja je stala veličastna pojava angela... nebeskega sla z obrazom vojvodinje Marije...

"Vstani, Jacques Clément!" je izpregovoril angel z glasom, ki se mu ni bilo moči upirati. "Vstani in čuj povelje, ki ti ga pošlje Gospod Bog vojnih trum... Trenutek, da osvobodiš Francijo Heroda in sveto Cerkev sovražnika, je prišel. Idi v svoj hram, zapri duri in moli na tihem, dokler ne pride k tebi sel, ki ti pokaže pot. Tada pa vzemi orožje, ki si ga dobl iz nebes... in pojdi... in stori... Ne boj se ničesar: vse je ukrenjeno, da se vrneš s pozorišča svojega dekleta Clément: s svojim dejanjem se odkupiš greha... za eno noč... Od jutrišnjega večera do drugega jutra ti bo dojanja v varen kraj. In še to zna, Jacques, kar ni dovoljeno; smel boš, če

sar nocoj ne smeš... Jutri zvečer bo Marija tvoja... Idi, Jacques Clément, in stori..."

"Storim," je zakričal menih, drgetaje od strasti. "Storim, pa da mi je tisti mah propasti v večno pogubljenje. Marija moja... o, česa ne bi storil za to nagrado..."

Nezavesetn se je zgrudil na tla...

Ko se je vzdramil, je slonel pred vrati ob mrzlem zidu. Nočna sapa mu je brila obraz. Ozrl se je, prijel za glavo, kakor bi se vpraševal, ali je pri pameti, in se opotekel proti domu kakor pijan.

"Storim..." je šepetal goreče. "Storim, Marija... zaradi tebe..."

Beseda, ki jo je dal Pardaillanu, je bila pozabljena...

Ko je prišel Crillon v "Grajsko gostilno", je bila mlaza v Pardaillanovi sobi že pograjena zanj.

"Oho," je vzkliknil vrli Crillon. "Zdi se, da me mislite pogostiti kakor kneza!"

"Nikakor ne," je dejal Pardaillan. —

"Zaradi knežje manire si ne bi dela stroškov. Toda naj bo večerja kakršna že, treba jo je pojesti. Sediva, dragi gospod, Crillon se ni dal siliti. Izkazal se je dobrega jeda, dobrega pivena in zabavnega tovariša. Sredi večerje pa ga je vitez mahoma presenetil z besedami:

"Oh, res... ali že veste, da hočejo umoriti kralja?"

Crillon je odrevenel s kozarec pred ustnicami ter z grozo izbulil oči v Pardaillana

"Vraga," je nadaljeval vitez, "zdelo bi se, da se šudite..."

Čudim se ne, prijatelj; toda opozoriti vas moram, da bi bila vaša glava v hudi nevarnosti, če bi kdo drugi slišal takšno

govorjenje iz vaših ust..."

"Nihče naju ne sliši," se je nasmehnil Pardaillan. "Kot več pustolovec sem se zavaroval na vse strani. Ali mislite, da bi se upal kar tako po nepredvidnem spraviti gosta v slabo luč?... Za svojo osebo se namreč ne bojim ničesar..."

Misel, da izvira vitezova opreznost iz skrbi za njegovo osebo, je bila staremu junaku zelo neprijetna.

"Ne, kapetan, tega ne more nihče misliti o vas. Karkoli sem ukrenil zastražnina varnosti, sem ukrenil le zato, ker ne maram, da bi kdo slišal važne stvari, o katerih bi rad govoril z vami. Ali mar ni važno, da strežemo kralju po življenju?"

"Kako veste, da mu strežemo?" je vprašal Crillon.

"Tako, da vem. Ali verjamete, kar vam pravim..."

"Menda verjamem! Še preveč trdno sem uverjen, da je tako..."

"Dobro. Zdaj vam povem nekaj, kar je še važnejše od prve novice."

"Vraga!" je vzkliknil Crillon. "Kaj more biti važnejšega od tega?"

"To, da jaz ne dam, da bi umorili kralja..."

Crillon je gledal svojega gostitelja s čedalje večjo ousplostjo.

"Pa ne da bi se mu mešalo?" je pomislil.

"Zdelo bi se, da ne govorim Bog zna kako prismojeno," je z nasmeškom povzel Pardaillan, kakor da je uganil njegovo misel.

"A povejte že, za Boga: kako veste, da je kraljevo življenje v nevarnosti?"

Je zajekal Crillon ves iz uma.

"Nu, mislite si na primer, da sem skrivaj prisostvoval sestanku zarotnikov."

"Mhm," je rekel čez nekaj minut, "to

je po tem takem vzrok, da želite biti predstavljeni njegovemu Veličanstvu?"

"Pfej, gospod!" Ali me imate za ova-duha? Ako hoče vojvoda Guiski umoriti kralja, je to njegova skrb. Moja skrb je le, da mu ubranim..."

"Kako mu hočete ubraniti?"

"Kdo je bil tam?" je prisluhnil Crillon. "Koga ste videli?"

"Sami veste: vojvoda Guiski... in ostali..."

Kapetan se je zamislil.

"V ta namen se naadejam vaše pomoči. Treba je, da me spravite... ne baš do kralja, kakor sem prejle rekel, pač pa v njegovo bližino... Z eno besedo, skrijte me, kakor veste in znate! Ne maram namreč, da bi me Guise ali kdo izmed njegovih zaupnikov vdiel postopajočega o koli kraljevih soban..."

Crillon je zamišljeno ogledoval mirni obraz moža, ki je prostodušno govoril o toli resnih stvareh.

"Veste li," je vprašal naposled, "veste li, da je vaša prošnja zelo opasna?"

"Lahko da je."

"Veste li, da vas prav za prav ne poznam Bog ve kako dobro?... Dajte, da vam povem nekaj, česar ne mislim... zakaj to pomnite, rajši bi samega sebe obdolžil izdajstva, kakor da bi izrekel obtožbo zoper vas..."

"Izvollte," se je nasmehnil vitez.

"Evo, dragi: ako bi bil vaš namen, da sami ubijete kralja, težko da bi mogli imeti drugačne želje."

"Lahko da sodite prav. Morilecva pot in rešiteljeva pot sta do neke točke isti. Zato razumem vaš dvom in ga tudi odobravam..."

"Res?" Obrz vrlega Crillona je zasijal.

"Nadaljevanje prihodnjé."

KADAR IŠČETE SLUŽBE

ohrnite se na rojakinjo
BERTO CERNIČ

DORRERO 1583, — Bs. Aires

54 — 3588

NA DOMAČIH TLEH

Oni dan je bilo. Most na Boki kot vsak dan, vedno sem in tja, polen voz, polen potnikov, polen šundra in vrveža, ki drvi iz mesta na Dock Sud in nazaj. Vsakih par minut prenese promet, ki se nabere na obrežju Riachuela, katerega ni mogoče premostiti z navadnim mostom, ker prehajajo po širokem kanalu vsak čas ladje.

Tričetrt na poldne. Kar mudilo se mi je že domov. Pa kdor hoče kaj videti, ne sme stopati z zavezanimi očmi! Tudi jaz sem opazoval sem in tja.

Kar prevzelo me je nekaj... Da res! Še enkrat sem pogledal in brez dvoma! Jugoslovanska zastava je tam na oni ladji.

Kmalu se mi je odprl pogled tudi na rillec ladje in sem čital: „Izgled“. „Dubrovnik“...

Mudilo se mi je domov. Toda prav tako in še bolj me je mikalo, da stopim na ladjo. Kako ne. Saj je to naša last, jugoslovanska... Toda,

kdo me bo poznal? In če me ne bo do na krov pustili?...

Kdor se takih stvari zбоji, tisti seveda nikoli ne pride dalje nego seže pogled z domačega zvonika.

Kdo ve, na kake ljudi se namerim? In ni neutemeljena taka bojazn, kajti ni malo takih, kateri takole črnega gospoda posebno čudno pisano pogledajo. Tu ni treba misliti, da je takih pogledov malo.

No, za take stvari se jaz malo menim. In če sem jugoslovanski državljan, ki svoji domovini tudi po svoji moči služiti skušam, menda se že smem drzniti, stopiti na našo ladjo.

„Dober dan“ sem pozdravil, ko sem stopil na krov. Čuden pogled sem srečal. Edino živo bitje, ki je tam v bližini bilo, ni imelo poguma, da me zavrne, a prav tako ne da me sprejme...

Morda najdem pa še kako živo dušo. In nisem se varal.

Kapitana ni bilo. Odšel je v mesto, kot večina moštva. Sprejel me je njegov namestnik.

Malo začuden, z vprašajočim pogledom, me je pogabil naj sedem.

Nemara se vam zdi nekaj neverjetnega tale moj obisk, pa srce mi ni dalo drugače. Tamle iz mosta sem videl našo zastavo. Sem namreč Jugoslovčan, Slovenec in menda mi ne boste za zlo vzeli, če sem vas prišel pozdraviti, tako sem ga nagoval.

Ravno nasprotno. Prav to me veselilo in le žal, da ni kapitana. In s čim vam morem postreči?

S čemerkoli. In če tudi bi bila paprika, samo da je iz naše domovine...

Ne vem, če bi vam mogel postreči s papriko. Toda kaj druga bo.

Saj ne vprašam po papriki. Celo nič mi ni do nje, le tega s izelimo, da pokusim nekaj, karkoli, samo da je zrastle na naših tleh.

To se bo pa že dobilo. In smo res dobili: žganja, vina, sira, šunko in tudi jabolka.

Ne bom trdil, da bi ti produkti jugoslovanskega kmetijstva služili za trgovsko propagando, kajti na prehodu čez ekvator se v vseh stvarih izvrše spremembe, pa se mi je vse tako nekam dobro in okusno zdelo, da sem celo na kvaterni pozabil in se šele doma domislil, da je kvaterni petek... No pa mi tudi to ni težilo vesti, ker tukajšna cerkvena postava ne prepoveduje mesne jedi v adventnih kvatrah.

Aha, sedaj ga pa imamo, kajne. Zato je šel tja na barko, da bo zastoj jedel in pil... Kot oni „nebo-digatreba“, ki se vedno kje prismo-li in potem kar pozabi, kje so vrata... Uh ta nadlega. Kar ni se ga mogoče rešiti, če stopi notri... Takih prisklednikov je tudi drugod po svetu mnogo, ne le „Zabrdom“. So pa strašansko trde kože in zlepa ne razumejo besede: „z Bogom in srečno hodi“. In tudi med gospodskimi se taki prijatelji in prijateljice najdejo, ki se v goste povabi-jo sami, kadar drugi „nanje pozabijo“...

Gostoljubnost je lepa čednost, toda gostoljubje zlorablja ni niti človeško niti krščansko...

No pa ne mislite, da so te besede napisane za tiste, ki se boje iti na obisk k prijatelju in rojaku celo te-

daj, kadar so zaželeni gostje. Prav bi pa bilo, da jih razumejo tisti, ki so dbeleli ušes in trdih glav tedaj, kadar je treba reči z Bogom in ne delati nadloge.

Meni je bilo oni dan le do tega, da stopim na jugoslovanska tla, pa ker se mi je mudilo, bi skoro kar za vrati ostal in že pri vstopu vprašal „kdaj gre prvi vlak nazaj“...

In sem zvedel marsikaj zanimivega. Da ima jugoslovanski Lloyd kakih 40 takih ladij, ki krožijo po vsem svetu. In takale barčica ni ravno najmanjše mersko bitje, kajti 8 tisoč ton je že več, kot kaka žaba v kraških lokvah. In navsezadnje bi si človek kar zaželel malo z njimi. V vsakem pristanišču nekaj dni za ogled in vožnja varna prav tako kot na prekoceanskim velikanih.

In če bi si zaželel in poprosil, da bi me sprejeli na izlet v domovino? Ali bi bilo mogoče?

To bi bilo treba pa vprašati v pisarni na Diagonal Norte pri kap. Dabinoviču. In ne bi bili vi prvi „pop“. Lani se je z našo ladjo vozil eden sem in nazaj. Pa je bil z brado, pravoslaven. Pravijo, da so ga tako ostrašili tukaj, da se ni upal ostati. Samo dva dni je bil v mestu, potem se je pa vrnil na brod in se je odpeljal nazaj domov.

Ali se vi nič ne bojite, da bodo nekega dne padli po popih in vas pozabili kot medne hruške?

Meni to ne dela velikih skrbi. Takrat bo treba samo malo po rusko znati, drugih dokumentov pa ne bom rabil, ker moja polt in lasje so prstna ruska znamka. In to bo takrat prav prišlo. „Harašó!“ No pa za enkrat ni nikake nevarnosti. Saj zadnje čase so celo žaljivke in psovke na duhovnike kaj redke postale.

Kako pa vaša trgovina. Menda vozite še kaj drugega kot sami sebe. Kaj prevažate?

Iz Jugoslavije cement, nazaj vozimo pa na Angleško žito in druge stvari, karkoli pač nanese.

Vsekako zanimivo poglavje, kako je z našo trgovino v širnem svetu, ki bi marsikaterega zanimalo in ki bi bilo vredno mnogega prevdanka, če se ne bi odprli nemara koristni pogledi za trgovske zveze

CERKVENI VESTNIK

9. jan. maša na Avellanedi za Jožefa B. Lozar. Molitve na Paternalu.

16. jan. Maša na Paternalu za Toneta Prezelj. Molitve tudi na Paternalu.

V novem letu prosim čitatec Slovenskega lista ljubezavie pozornosti na cerkveni vestnik in naj nikar ne vzamejo za nepotrebno, da se oglašam s cerkvenimi vestmi. Prav lepo prosim, da se radi potrudite k službi božji in se ne vdajate misli, da je vse to le prazna marja, zakaj kdo ve če ne bo že to leto stopilo pred tega in onega in morda pred Tebe samega vsa resnica popolnoma odkrita, ki ni čisto nič drugačna, kot jo nam Bog v svetem pismu in katekizmu označuje. Zato Vas prosim, da se kaj več prizadenete za to, da bo razmerje do Boga prav prijateljsko. Če tudi je treba nekoliko dalje iti, potrudite se in pokažite svojo dobro voljo.

Želim vsem veliko sreče v novem letu a še bolj pa, da si tudi za večnost kaj zakladov nabere, ki jih ne uniči molj in sne rja.

Duhovno življenje je že na potu in g aboste kmalu dobili. Upam, da ga boste prav lepo sprejeli in pravo razumevanje pokazali za ta list, ki je pisan z dobrim namenom.

Hladnik Janez, kaplan.

med Južno Ameriko in Jugoslavijo.

Tudi to me je zanimalo, a največ mi je bilo do tega, da sem stopil na ladjo, ki nosi „jugoslovansko zastavo“ in tako smelo trdim, da sem bil na „domačih tleh“ oni dan in mi ni bilo žal, čeprav sem doma kosilo zamudil.

Hladnik Janez.

KROJAČNICA

Peter Capuder

se priporoča cenjenim rojakom
Río Bamba 879 — Bs. Aires

CON FRIO O CON CALOR
BEBE QUILMES,
LO MEJOR

CARIČIN LJUBLJENEC

ZGODOVINSKI ROMAN

(Nadaljevanje 71)

Na prsih mu je blestela zvezda Romanovih, ob boku pa mu je visel meč, čigar držaj je bil okrašen s prekrasnimi briljanti. Na kapi je imel z dragocenim briljantom pritrjeno veliko perjanico.

Dragulji na njemu so se sicer lesketali, toda njegove oči so izgubile svoj stari sijaj.

Utrujeno se je oziral okoli sebe.

— Livija, moja carska deklica — zakliče Pugačev in se ji približuje z elegantnimi in dostojanstvenimi koraki. — Prišel sem, da te popelem pred oltar! Livija, meni samemu se zdi kakor da sanjam. Stoji pred izpolnitvijo svojih najto-plejših nad in želja! — Samo še nekoliko ur in ti boš moja, moja žena, soproga carja Petra III.

S povešinimi očmi je poslušala Livija njegove besede. Ona mu poda svojo roko, drugo pa pritisne sebi na grudi.

— Moj gospodar in mož, moj car! — vzkligne Livija in upogne pred njim svoje koleno. — Sedaj, ko bom postala tvoja žena se ti zaklinjam, da ti bom ostala vedno zvesta!

— Stoj! — zakliče stari Čika. Pri- stavi, hčerka moja, da boš zvesta carju Petru III! —

— Seveda oče moj! — vzkligne Livija in začudeno pogleda svojega očeta. — Zaklinjam se mojemu carju Petru III, svobodnemu ljudar-ju svete Rusije, rešitelju našega na-

roda, sovražniku Katarinine tira-rije! —

— Da, njemu se zakolmi in samo njemu! — vzkligne stari kozak.

— Kaj ti je moj stari prijatelj?

— ga vpraša Pugačev in se obrne k stareu. — Ti govoriš, kakor da hočeš svojo hčerko obvarovati pred kako nesrečo! — Čika, po stari ko-zaški navadi te pred temi pričami še enkrat prosim za roko svoje hčerke — Se vedno mi moreš reči, da mi je ne daš! — Toda to je gotovo samo gola formalnost, ker se mi ne bomo nikoli ločili!

Zdelo se je, da so starca te besede pomirile. Počasi dvigne svojo hčerko, ki je klečala in jo odvede v naročje lažnega carja.

— Vzami jo, — reče resno, — na- pravi jo srečno! Ona ti bo zvesta, ker verujem, da si pošten človek in da boš izpolnil vse svoje prisege, ki si nam jih položil, ko smo še mi- slili, da si kozak Pugačev!

— Naj me obvaruje Bog in naj me privede v Petrograd! — zakli- če Pugačev in objame z eno roko Livijo, z drugo pa opiše tri križe nad svojo glavo.

— Če pa ne bom izpolnil svoje za- kletve, naj bom pogubljen in vržen v prepad obupa, a moj sovražnik naj ima toliko moči, da me prema- ga. Naj umrem bedne in strašne smrti, ako kdaj pozabim, kaj sem vam obljubil!

— Živel car Peter III! — zakli- čejo sedaj vsi navzoči. Častniki iz- derejo meče, na vznožju stopnje pa zaigra glazba.

V tem trenutku stopi pred Pu-

gačeva paž. Ponižno se prikloni in reče:

— Pravkar je dospel Sveti oče moskovski metropolit, da gre z va- mi v katedralo

— Metropolit! zasepečejo navzo- či. — Stoletni poglavar naše cerkve!

Vsi pokleknejo, ko se na pragu po- javi častitljivi starček.

Nekoč je bil metropolit visok člo- vek, toda starost ga je upognila. Vendar pa je cela njegova postava izražala zapovedujoč izgled.

Snežno-beli lasje so mu padali na ramena, a mali, nagubani obraz mu je obkroževala častitljiva brada.

Dolga, temnorumena halja mu je pokrivala telo. Na glavi je nosil tižaro — v roki pa je držal zlato palico. Na desni roki mu je blestel širok, zlat prstan, ki je pričeval, da pripada večno cerkvi.

Spremljala sta ga dva visoka du- hovníka.

Četudi je bil že zelo star, je ven- dar z zanimanjem motril navzoče, kakor da nekoga išče.

— Kje je? — vpraša metropolit. — Kje je car Peter III? Kje je od mrtvih vstali car? — Dajte, da ga vidim in blagoslovim!

— Toda kje je ona, ki jo je izbral za družico svojega življenja? Kje je deklica, ki mu je poklonila svojo ljubezen? Iz te ljubezni naj se rodi za ruski narod pravičnost, rešitev in blagoslov!

Pugačev se ponosno vzravna in zapove:

— Stopi bližje, častni oče! — re-

če car. — Jaz sem tisti, ki ga iščeš, — jaz sem car Peter III.

Toda metropolit obstoji kakor o- kamenel na svojem mestu. Njegova spremljevalca ga nista mogla spravi- ti naprej.

— Jaz ne prihajam k tebi car, kot prosilec, temveč ti k meni! Poklekni pred menoj! — V Rusiji mora celo vladar poklekni pred najvišjo silo — pred cerkvijo!

Pugačev se vzgrizne v ustnice. —

Teh običajev ni poznal. Toda on to hitro popravi, ko mu Livija za- šepeče:

— Prosim te, poklekni! Ponižaj se pred njim! On je metropolit.

Pugačev se polagoma približa in poklekne, nakar metropolit zado- voljno pokima z glavo.

— Vstani, car Peter III! Daj, da ti pogledam v obraz. Mnogo let je že minilo, odkar te nisem videl! — Takrat, ko sem te mazilil za ruskega carja, ko sem počasi kapljal olje na tvoje lase, takrat sem te zadnjič vi- del.

Pugačev vstane. Lahno vztrepeta. Toda nato pogleda mirno metro- politu v oči. Ta položi roko na nje- govo ramo.

Dolgo mu je gledal v obraz. V dvo- rani je vladala grobna tišina. Vsak dih navzočih se je mogel slišati.

Stari Čika se približa. Gledal je metropolitu v obraz, obenem pa je opazoval Pugačeva. V očetovih očeh je bilo nekaj, kar je pričakovalo in raziskovalo.

Metropolit napravi polagoma ko- rak nazaj. Zmaje z glavo in zakliče z jasnim in odločnim glasom:

— Lazeš, ti nisi car Peter III! — Ti si goljuf! —

66. POGlavJE

Dvomi

Delovanje teh besed se ne da opi- sati.

Trenutek je vladala v dvorani grobna tišina, nato pa razburjeno zakriči Čika:

— Častitljivi metropolit, oprostite mi, če si usojam govoriti. Toda vi se motite! — Gotovo ste se zmotili! — Ta človek je resnično car Peter III. — on je to, on mora biti! kaj bi bili mi vsi, če on ne bi bil pravi car Peter III?

— Šli smo z njim, ker nam je prisegal, da je car, o katerem smo vsi mislili, da je že davno mrtev. Za njega smo prelivali svojo kri, ubijali smo, vse smo storili za našo veliko, sveto stvar, ki ne bi samo po magala našemu ruskemu narodu, temveč bo koristila tudi materi cerkvi!

— Katarina je postala Rusinja, sprejela je našo vero, toda v naših srcih je vendar ostala tujka!

— Mar ni cerkvi odvzela mnogo pravice? Mar ni obsodila častitljivega rostovskega nadškofa na dosmrtno ječo? — Sedaj pa mu boste vi uničili ugled s tem, da ga obrekuje- te? — Oh, ukazujem vam, prosim vas častitljivi oče metropolit, pre- mislite še enkrat moje besede, ja- vite in recite ljudem, da ste se zmo- tili, — imenujte onega človeka za carja osvoboditelja Rusije!

Med svojim govorom je Čika ne- prestano opazoval Pugačeva.

Videl je, kako je uzurpator pre-

SLOVENSKI LIST

List izdajata: SLOV. PROSVETNO DRUŠTVO in KONSORCIJ "NOVEGA LISTA"

CORREO ARGENTINO
TARIFA REDUCIDA
Concesión 1551

Dirección:
Gral. César Díaz 1657
Buenos Aires

Novosti iz Turčije

Iz dežele Kemala Paše, oziroma Ataturka, kakor ga sedaj imenujejo, je le včasih kakšna mala vest v našem listu, dasi je Turčija zaveznica Jugoslavije kot članica Balkanskega sporazuma in dasi ima važno vlogo v politiki jugovzhodnega dela Evrope.

Pred nedavnim so Turki praznovali 14. obletnico proglatitve republike in zgodilo se je to v posebnih okoliščinah, ki so močno pritegnile nase zanimanje evropskih političnih krogov.

V Ankari je napravil svoj obisk grški ministrski predsednik Metaxas. Komaj je zapustil turško prestolnico, se je najavil romunski ministrski predsednik Tatarescu, ki je pri svojem prihodu še lahko stisnil roko iraškemu zunanjemu ministru Tevfiku Elfivejdiju, ki je v imenu nove po državnem udaru nastale iraške vlade prišel slovesno potrditi pakt, podpisan v Saadabadu. Medtem ko so državni prihajali in odhajali in ko so bile izredno uspele jubilejne slavnosti po vsej republiki, so bolj v tišini zborovali šefi generalnih štabov štirih držav Balkanske zveze, Jugoslavije, Grčije, Romunije in Turčije ter do vseh podrobnosti izdelali način, kako bodo v bodoče s skupnimi močmi branili na eni strani nedotakljivost me-

ja držav Balkanske zveze, na drugi strani pa mir.

Poseben poudarek so ta dogajanja dobila s tem, da je tik pred velikimi vojaškimi manevri, ki so jim sledili ankarški politični prazniki, Izmet Ineni, ki je stal vso povojno dobo na čelu turške vlade in s katerim je tesno povezana vsa zgodovina turške obnove in turškega preporoda na vseh poljih, nehal biti predsednik vlade. To dejstvo je javnost brez dvoma osupnilo in je nenaaden odstop tolikanj zaslužnega moža, brez katerega bi današnje Turčije gotovo ne bilo, zavlil v še večjo tajnost ankarške sestanke ob priliki narodnega praznika. To nas navaja k razmišljanju o dejanskih vzrokih te spremembe, ker bomo samo tako vsaj v nekoliko meri domeli nova pota turške politike, ki jih, zavita v tajnost, nakazuje zbiranje politikov in generalov v Ankari.

Ko se je lani Turčija na dardanelski konferenci v Montreauxu v Švici čisto vidno odmaknila od sovjetske Rusije, na katero je bila vsa njena dosedanja zunanja politika tako tesno povezana, so v svetovnem časopisju govorili o "novem kurzu", ki je napočil v Turčiji. In res, vse mesece sem do danes se je Turčija obnašala zelo hladno do sovjetske Rusije, kjerkoli je na med-

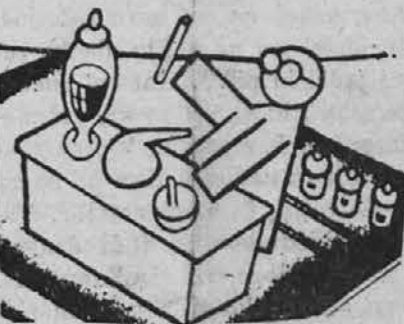
narodnih poljih imela priložnost z njo sodelovati ali skupno z njo obnavljati dnevna mednarodna vprašanja.

Izmet Ineni je hotel zrahljanje prijateljstva s sovjetsko Rusijo, ki mu ni prišlo od sreče, nekako nadoga in gospodarskega oslona pri drugih evropskih velesilah, kar bi dalo še večji poudarek popolni sestranski neodvisnosti njegove politike. Iskal ga je pri Angležih in ga tudi našel. Skupni interesi v reševanju Sredozemskega vprašanja so to pospeševali. Angleški kapital se je naselil v turško železno industrijo. Iskal ga je tudi pri Francozih in nedavni sporazum glede sandžaka Alexandrette, ki ga je že Ataturk v svojem velikem govoru pohvalil, je bil vnanji znak, da je bil francoski odziv dober. A Izmet Ineni je iskal tudi stikov z Italijo, s tisto

Italijo, ki danes odkrito izjavlja svojo težnjo po nekem varuštvu nad mohamedanskimi narodi. O Ataturku je znano, da je bil zelo nevoljen nad Mussolinijevim govorom l. 1934, ko je šef italijanske vlade govoril o Afriki in o Aziji, kjer da se bo bodoča Italija razvijala, in da se je takrat v krogu svojih prijateljev izrazil, češ, "ako hoče Mussolini postati novodobni cesar, bo on, Ataturk, postal novodobni Atila". Do nasprotstev je baje prišlo tudi v vprašanju Nemčije. Ataturku močne metode hitlerjevske države ugajajo. Svojih naziranj ni glede tega nikoli prikrival. Njegov ministrski predsednik, modri in skrajno previdni Izmet Ineni pa si je o Nemčiji ohranil svoje mnenje, ki si ga je kot general najprej, potem pa kot diplomat in gospodar v teku svoje kariere pridobil. Nemško prijateljstvo je Turčijo že enkrat stalo življenje. Prehuda je bila pot obnove, da bi ga še enkrat brez potrebe riskirala. In Izmet Ineni je Nemčijo enostavno obšel. Verjetno so torej navedena zunanje-politična navzkrižja, ki se tičejo sovj. Rusije, Italije in Nemčije, na predsednika Ataturka tako močno vplivala, da se je ločil od najboljšega državnika, kar jih je nova Turčija poznala; in hoče poskusiti svojo srečo z drugo ekipo.

KEMIČAR IN LEKARNAR
diplomiran na zdravniški fakulteti v Pragi in zakonito preizkušen v Argentini.

Hh. Mr. Francisko Huspaur

Mladenci! Vsako pomlad se kri prenove, pripravite se za novo življenje in spravite iz sebe vse stare bolezni s tem, da napravite krvno analizo. — Za stare kliente zastoj enako notranjost po pošti.
Dock Sud, calle Facundo Quiroga 1441 (Avellaneda) Pcia. de Bs. Aires

ZA KRATEK ČAS

Gorski vodnik

Planinec: "Koliko zahtevate za ta izlet?"

Vodnik: "50 dinarjev za osebo. Ker ste štirje, bi zneslo 200 dinarjev."

Planinec: "Ali se lahko popolnoma zanesemo na vas?"

Vodnik: "Brez skrbi. Sicer pa, če bi se kdo ponesrečil, bi kajpada zahteval samo 150 dinarjev."

Dolenjski kmet obsojen na smrt

Včasih so obsojenci zbadljivi do skrajnosti. Vedo, da jim nič ne pomaga tarnati in žalostiti se, zato pa postanejo predrzni in se ne klanjajo nikomur. Najmanj pa sodniku.

Dolenjski kmet je bil radi uboja obsojen na smrt. Pa mu je sodnik čital obsodbo:

— V imenu njegovega cesarsko kraljevskega apostolskega veličanstva cesarja Franca Jožefa I. ste obsojeni na smrt...

— Kaj ste riakli? — ga je vprašal obtoženec.

Sodnik je ponovil: — V imenu njegovega cesarskokraljevskega apostolskega veličanstva cesarja Franca Jožefa...

Obtoženec pljune predse in prekine sodnika rekoč: — Kdu je pa tega starga hudiča kaj uprašev...?

Vsakovrstne bolezni, notranje in zunanje

Venerične bolezni se zdravijo na gotov in modern način. — Ugodno plačevanje. — Prvi pregled brezplačno. **GOVORI SE JUGOSLOVANSKI.** — Sprejemanje bolnikov od 3 ure do 8 zvečer.

Dr. ANTONIO PEREDA

MEDRANO 151

BUENOS AIRES

Ne odlašajte z obiskom

PRVOVRSTNE KROJAČNICE "PRI ZVEZDI"

PRVOMODNE OBLEKE "FIL A FIL" \$ 65.—

Vsem cenjenim klientom bom podaril stenski koledar in po eno obešalo. —

Priporoča se

STANISLAV MAURIĆ

DONATO ALVAREZ 2059,
pol kvadre od Av. San Martin, — Bs. Aires

bledel. Ne, obraz mu je posivel in njegove oči niso mogle vzdržati pogleda starega metropolita.

— Toda ne, — nadaljuje Čika razburjeno, — naj vas ne motijo moje besede, častitljivi gospod!

— Če v Pugačevu niste mogli spoznati carja, če vam mu ni mogoče dati ono ime, ki ga mi vsi ljubimo in spoštujemo, samo recite! Zaklinjam se vam, da se vam ni treba bati osvete tega človeka, ker bom jaz prvi, ki vas bom zaščitil pred njegovo jezo!

— Molčite, Čika, — glasno zavpije Pugačev in ježno udari z nogo na tla. — Molčite, ker ne potrebujem nobenega branitelja ravno tako pa tudi častitljivi starček nikogar ne potrebuje!

— Pustite me nekaj minut samega z metropolitom. Spomnil ga bom na marsikatero stvar, s katero mu bom dokazal, da sem resnično car Peter III., mož carice Katarine — pustite naju sama vsaj pet minut in to bo zadostovalo, da metropolit prekliče, kar je še trenotek poprej trdil!

— Misliš-li? — ga vpraša rezko stoletni starec. — Bomo videli! Toda v mojih letih se mora dobro premisliti vsaka beseda, ki se izgovori. Nahajam se že tako blizu groba, da najbrž ne bi imel več časa uvideti pomoto! — Zato pa je moja navada, da vedno dobro prevdarim svojo besede!

— Toda kljub temu, pojdite otroci moji! — nadaljuje sivolasi svečenik. — Pojdite in izpolnite mu željo. V nekaj minutah bom zopet

prišel med vas in bom govoril!

Čika se poda proti izhodu in ostali mu brez oklevanja slede.

Toda Livija se nežno privije k Pugačevu, ki bo v kratkem postal njen mož.

— Dovolj, da ostanem, — mu reče Livija. — Dovolj, da edino jaz slišim, kaj boš povedal metropolitu!

— Ne! — Ne! — zavpije surovo Pugačev, kakor ga Livija še nikoli ni slišala govoriti. — Kadar govori jo možki, morajo ženske molčati! Pojdi in pusti naju sama!

Livija ga vprašujoč pogleda, nato pa povesi glavo in zapusti dvorano. Pazljivo zapre za seboj vrata.

Metropolit in Pugačev sta ostala sama.

— Metropolit! — zakliče Pugačev, oči pa so mu mrzlično zasvetile, — poslušaj, kaj ti hočem povedati!

Nekoč sem bil preprost kozak in nisem vedel za spletke tega sveta. Nekega dne pa pride k meni prijatelj in mi zažge v duši ogenj. Rekel mi je, da sem sin carja Petra III. in mi je to tudi dokazal.

— Da pa si pridobim narod, mi je svetoval, da se izdam za carja Petra III., ker sem mu zelo podoben. Narod ne pozna sina toda očeta ljubi in hrepeni po njem!

— Metropolit, prisegam vam, da je to gola resnica! Nisem goljuf. Če je moj prijatelj lagal, potem sem jaz prevaran, ravnotako pa tudi vsi oni, ki so mi verjeli in šli čez drn in strn za menoj!

— Ti nisi car! — odvrne stoletni starec in se nasloni na svojo zlato palico. — Nisi Peter III., niti nje-

gov sin! Ti si kozak Pugačev in zastoj je prelito morje krvi! —

— Ti me boš torej izdal? Postaviti mi hočeš nogo ravno v trenotku, ko se hočem okronati z rusko carsko krono, ko se nameravam povzpeti na prestol? Ha, metropolit, sam si boš zasadi bodalo v sree, ker sem se zaklel, da bom povrnil cerkvi vse, kar ji je Katarina odvzela!

— Znana ti je Katarinina naredba, ki predpisuje, da se morajo zapreti samostani, premoženje in posestva pa naj pripadajo državi!

— Metropolit, zaklinjam se ti, da bom ukinil ta zakon. Po vsej deželi bom sezidal nove cerkve, ustanovil bom nove samostane, ki bodo tisočkrat bogatejši kakor sedanji, vam pa, metropolit, bom podelil oblast, ki bo največja v Rusiji. V deželi Romanovih boste drugi!

Stoletni starec dvigne zapovedujoče roke in Pugačev umolkne.

— Neumni kozak! — vzklikne metropolit. — Mar misliš, da se ti bo posrečilo podkupiti človeka, ki stoji tik groba. — Kdor je že tako blizu nebes kakor jaz, prezira in zaničuje oblast in bogastvo.

— Nočem te imenovati goljufa, toda rečem ti:

— Prevarani, odvrži krinko! — Pojdi na balkon in sporoči tisočcem, ki zunaj stoje, da si se prepričal, da nisi car, da nisi to, za kar si se izdaval!

— Jaz sam pa ti bom stal v teh težkih časih ob strani. Pomiril bom nedijsani narod. Če mu bom zabli- cal: — Ubijte ga! — Te bodo ubili! Pugačev se zgrudi na stol.

— Vse je bilo torej zastoj, — zastoj so bile vse žrtve, vse muke, po dnevi in ponoči, zastoj vse naše zmage?

— Metropolit! Tega, kar zahtevaš od mene, ne morem storiti! Ne smem storiti!

— Toda boljše je porušiti, kakor pa sezidati celo zgradbo laži!

Pugačev obupno zakriči, stopi z blestečimi očmi k staremu in ga prime za roke.

— Če me boš uničil, bom upropastil vse one, ki so mi zašepetali to laž, — nikomur — nikomur ne bom prizanesel!

— Kdo pa je to? — vpraša starec, ki se je že nahajal pri vratih.

— Gregor Orlov, — odgovori zamolklo Pugačev. — Položil nam je prisego. On je naš — posvetna njegova obleka pa je samo krinka.

— Pugačev, pojdi sedaj, pokliči jih.

— Kaj pa jim boš rekel? Me hočeš izdati?

— Pokliči jih, — reče metropolit in njegova postava se vzravna. — Zadovoljen boš z menoj!

Pugačev odpre vrata in da ljudem znamenje, naj vstopijo. Vsi se podajo zopet v dvorano. Prvi je vstopil stari Čika z Livijo, za njima pa Mirovič, Voroncov in Olga, ki pohiže stavec naproti. Vsi obrazi so izražali skrajno napetost.

Metropolit in Pugačev sta stala na sredini dvorane.

— Častitljivi oče, — vzklikne stari Čika in vprašujoč pogleda svojega zeta, — javi nam, kar nam imaš sporočiti. Gorje njemu, če nas je prevaril.

Drhteč pograbi ročaj svojega meča.

Nadaljevanje sledi.

Ako hočete biti zdravljeni od odgovornega zdravnika zatecite se k

Dr. A. GODEL

AKUTNE, KRONIČNE BOLEZNI IN NJIH KOMPLIKACIJE, ZDRAVIJENJE PO FRANCOSKIH IN NEMSKIH NAČINIH

Krne in kožne bolezni

ZA SLOVENCE PRVI PREGLED BREZPLAČNO

Ženske bolezni, bolnišnice, jajčnika, prostate in neredno perilo. — Srečija! Leti za pljučne, srčne, živ reumatične bolezni

ZARKI X — DJATERMIA — ANALIZE

Sprejema se od 9. do 12 in od 15 do 21.

GOVORI SE SLOVENSKO

CALLE CANGALLO 1542